

NEW YORK

VILLEURBANNE

MOSKOU

KEMPENS

Informatieblad

SPECIALE EDITIE BIENNALE VENETIË - 2009
JEF GEYS - LANGVENNEN 79 - 2490 BALEN

Quadra Medicinale

BRUSSEL

Hier vouwen • Plegz ici • Hier falten • Fold Here • Piegare qui • اطي هنا • כאן גרר • место для сгиба • Gumba awa • Doblat aqui • Dobra por aqui • ここを折る • 这里折叠

Handleiding

De krant is als een handleiding op te vatten, een handleiding bij het paviljoen in het idyllische park, gelegen op een archipel van eilanden waarop een stad ligt die ooit één van de dichtstbevolkte en meest kosmopolitische steden van de moderne tijden was. Deze stad, Venetië, stond lang symbool voor een organische vorm van urbanisatie, die niet planmatig is aangelegd volgens rationele principes, maar die in de tijd evoluerend zijn grillige vorm aanneemt, ingepast in de geografie van een terrein, als een weefsel. Het organische plan volgt het terrein met zijn kwaliteiten eerder dan het principes oplegt en een terrein ontgint tot het een territorium is. Deze stad was lang ook de poort op Europa voor het intense verkeer van goederen en mensen en tevens was Venetië het voorbeeld voor de vrijheden van de burgerlijke republiek, en lang de enige alternatieve bestuursvorm voor de absolutistische monarchieën. Een historische organische stad als Venetië is dan wel het symbool voor het alternatief tegen de opgedrongen, planmatige en rationele organisatie van de maatschappijen en een ander, mogelijk model voor het organiseren van grootstedelijkheid, een conditie die hoe langer hoe meer het toekomstperspectief is, op planetaire schaal. Het is echter niet een verwijzing naar het esthetische conflict tussen de orthogonale, rationele vorm van urbanisatie en die van de toevallige en weefselachtige archipel, die demonstratief in Quadra Medicinale een echo vindt in de spanning tussen het scherpe, harde raster op de landkaart en de grillige vorm van de planten en landschappen. Jef Geys is echter nooit echt in symboliek of in metaforen geïnteresseerd geweest en ook nu zijn de planten geen abstracte vormen noch poëtische tekens die plaatsvervangend werken voor een poëtische of ecologische inhoud. Waarom groeit een plant op een bepaalde plek in de stad, schijnbaar toevallig gezien de keuze voor het wortels slaan er niet zo vanzelfsprekend is als in een rurale omgeving of in de vrije natuur. We spreken hier niet over de gecultiveerde tuin-, plantsoen- of parkplanten die op een georganiseerde manier het mooi aangelegde stedelijke territorium afboorden en opluchten.

Waar Jef Geys in dit project de aandacht op richt is de plaats waar het zogenaamde 'onkruid' groeit, het nutteloze on-

kruid, het wilde, waar achteloos aan wordt voorbijgegaan omdat het niet productief is.

Gezien het project gestructureerd is als een algemeen geldige handleiding, is het overal overdraagbaar. Venetië en zijn bizarre park met natiepaviljoens, is echter een ideaal klankbord en platform omdat het de tegenspraken in opties tussen de moderne visies zo schril en contrastvol duidelijk stelt.

Onverstoorbaar verder werkend aan een eigenzinnige variant op interdisciplinaire onderzoeks- en kennismethodes, neemt Jef Geys de uitnodiging voor deelname aan de Biënnale van Venetië aan voor een demonstratie van zijn pragmatisch-esthetische methodes. Al van in de late jaren '50 introduceert Geys zowel in zijn werkwijze als in de onderwerpen en thema's buiten artistieke en esthetische interessevelden, ook gegevens en methodes uit andere disciplines uit sociale wetenschappen als sociologie, psychologie, biologie, urbanisme, ecologie... Uit zijn aanpak en houding spreekt niet alleen een permanente scepsis over orthodoxieën in kennis- en ervaringswerelden, maar ook een grote scepsis ten opzichte van beelden, taal en hun manipuleerbaarheid en verstelling in formules en normen.

De intentie om al zijn voorafgaande, gelieerde projecten en de Quadra Medicinale in een eetbare krant te drukken, gaat nog een stap verder. Het streven naar leermethodes tot zelfontwikkeling vindt in dit idee een letterlijke vertaling van het menselijk verlangen om 'diep inzicht' in iets te krijgen, dit verlangen kan uitdrukking vinden in het willen 'opnemen van', het assimileren van de stof, het effectief opeten van complexe ideeën tot op celniveau.

Quadra Medicinale is een demonstratie van het statuut van een hele resem dingen en betekenissen, en zou een handleiding kunnen zijn voor een omgang met miskende, geneeerde eigenschappen, die zoals Geys aangeeft, daklozen de mogelijkheid geven zichzelf een medische basisbehandeling aan te leren.

Dirk Snauwaert

Quadra Medicinale

Neem als vertrekpunt "terroir" dus: plaats waar het allemaal heeft kunnen plaatsvinden of beter misschien, heeft plaatsgevonden, iets breder dan "biotoop": bio, natuur, groen en al wat daar rondhangt, zweeft en zuigt is zo afgezaagd en uitgemolken door schijnbaar oprechte mensen die "begaan" zijn en vrienden oplichters die geld willen verdienen met schuldgevoelens aan te reiken en ze nadien te exploiteren.

Dit alles maakt het aartsmoeilijk en misschien zelfs gevaarlijk of "contraproductief" om er mee bezig te zijn.

Maar omdat ik op een eigenaardige manier aangetrokken ben door afgezaagde, uitgemolken dagdagelijkse dingen en situaties maak ik hier in Venetië een overzicht van wat mijn fatale mars is sinds 1934.

Het begint in Leopoldsburg en de wandelingen rond de "Leopold II quadra's" van het militair kamp en zijn burgerblokken-aanhangsels. In het Kempens Informatieblad zal ik trachten een overzicht te geven van de items die volgens mij te maken hebben met die "Quadra Medicinale" o.a. de schilderijen die als onderwerp de "zaadzakken" hebben met als onderschrift de Nederlandse en Latijnse benaming en het jaartal: een voorstelling van een droom die altijd anders is dan wat men ons wil doen geloven.

Over de landkaart in mijn kleurboek voor volwassenen waar ik Groot Brittannië schuif onder Vietnam. Over het omvormen tot brood en groentewinkel van de eerste Galerie die me in Antwerpen vroeg om tentoon te stellen. Over de zaai- en oogst-cyclus in mijn hof in Balen, en over de rondrit in België met mijn kolen op de achterbank van mijn 2 PK: het landschap laten zien aan de kolen (grondkluit verpakt in plastic). Over de spuitkolen die ik na de rondrit ging planten op de vuilnisbelten en waar niemand durfde van oogsten. Over de toelating die ik vroeg om het park Middelheim gedeeltelijk om te ploegen en in te zaaien. Over de brief aan Chirac om een "pelouse" van een park in Parijs te veranderen in een "jardin potager". Over de quadra's in Middelheim waar gedroogde planten, "corporate images" en klassieke erotische afbeeldingen een andere manier van gecultiveerde beeldenparken gaf. Over het onderzoek van een Nederlandse student om daklozen een opvouwbaar kartonnen huis te schenken en de "multiple choice"-vraag: wat is een huis? Over New York camouflage waar ik een vierkant met reliëfblokken, bedekt met een camouflagepatroon van kleurtjes, de elementen "organisch" uitwerk en over het project in Riem (München) waar ik het gegeven van de kleurboeklandkaart op groot formaat wil uitwerken als "völkergarten". Over het zwart schilderen van mijn huis als mijn burens willen dat de oude bomen die op de grens staan, omgehakt moeten worden. Over de drijvende tuinen die de Balense firma Jansen-Baeck voor mij wil ontwerpen. Over het project "Cradle to cradle" van Braungart en Mc Donough die ik een paar jaar geleden als superkoks opvoerde bij het veranderen van de buitengevel en -ramen van het restaurant Hertog Jan. Michael Braungart die nu wil meewerken om te onderzoeken of "eetbaar" papier en zeker inkt kunnen geproduceerd worden. Het opzet is een "eet en verteerbare krant" te drukken waar de daklozen de afbeeldingen en recepten kunnen vinden, waar in hun "quadra" de "straatplanten" staan. De druk op de mensen van het "Cradle to cradle" project is zo immens groot door o.a. al diegenen die de Al Gore taart opgegeten en er niets mee gedaan hebben, dat ik mijn hart vasthoud als ik al die "satelietteken" zie, die zich gaan bezighouden met "Cradle to cradle".

Een paar jaar ben ik bezig met aan een aantal mensen te vragen om in een grootstad, met hun woonplaats of werkplaats als middelpunt, op de kaart een vierkant te trekken van ongeveer 1 à 2 kilometer. Binnen dat vierkant moeten ze 12 planten zoeken die "echt" op straat groeien (dus zogezegd "wild onkruid")

de plant fotograferen, oogsten, drogen, opkleven, voorzien van de nodige informatie "familie" enz. en belangrijk: op wat kan een dakloze die tandpijn heeft bijvoorbeeld kauwen om de pijn te verzachten, eventueel te genezen?

Er zijn 4 plaatsen voorzien om te starten: Villeurbanne, New York, Moskou, Brussel.

Natuurlijk komt iedereen me nu vertellen dat er al foto's gemaakt zijn van planten die in de stad staan, dat er zelfs postkaarten van zijn, dat in de 11de eeuw benedictijnenmonniken al "geneeskundige planten kweekten in de"Giardino Dei Semplici" of "Giardini Dei Semplici", ik ken de juiste schrijfwijze niet. Natuurlijk weet ik dat er ongelooflijke schilderijtjes gemaakt zijn van een bos asperges.

Quadra Medicinale

Take as a starting point 'terroir', thus: a place where everything is able to take place or, perhaps better, has taken place, something broader than 'biotope': bio, nature, greenery and everything thereabout, everything that floats in the air and everything that sucks, is so hackneyed and milked dry by apparently sincere people who are 'committed' and swindlers who want to earn money by playing on their friends' guilt feelings and afterwards exploiting them. This all makes being occupied with it horribly difficult and maybe even dangerous or 'counterproductive'.

But because, in a peculiar way, I am attracted by hackneyed, milked dry, everyday things and situations, I am making an overview here in Venice, of my fatal march since 1934. It begins in Leopoldsburg with my wanderings around the 'Leopold II quadrants' of the military camp and its civilian annex blocks. In the 'Kempens Informatieblad', I will try to give an overview of the items that, according to me, make up the 'Quadra Medicinale' (medicinal quadrant), amongst which are the paintings that have as their subject 'seed packets' with a caption stating the Dutch and Latin terms, and the year: a notion of a dream that is always different than what one will have us believe.

About the map in my colouring book for adults where I shoved Great Britain under Vietnam. About the transformation from a gallery (the one where I was first asked to exhibit) into a shop selling bread and vegetables, in Antwerp. About the sowing and harvesting cycle in my garden in Balen, and about touring round Belgium with my cabbages on the backseat of my Citroën 2CV: showing the landscape to the cabbages (with the clumps of ground packed in plastic). About the brussels sprouts that I planted in the refuse dumps on my return, where nobody dared harvest. About the permission I requested to plough the ground and sow seeds in part of the Middelheim Park. About the letter I wrote to Chirac, to change a park 'pelouse' (lawn) in Paris into a 'jardin potager' (vegetable garden). About the quadrants in the Middelheim Park where dried plants, 'corporate images', and classic erotic pictures, yielded another form of cultivated sculpture park. About the research by a Dutch student to give the homeless a foldable cardboard house and the multiple-choice question: what is a house? About New York Camouflage where I 'organically' arranged block forms on a square surface covered in a camouflage of colours, and about the project in Riem (München) where I want to realise the colouring book map idea in large format, as a 'völkergarten' (people's garden). About the painting of my house black if my neighbours insist that the old trees at the boundary be chopped-down. About the floating gardens that the local Balen firm Jansen-Baek would like to design for me. About the project 'Cradle to Cradle' from Braungart and McDonough who I lauded as super-chefs a few years ago when they changed the façade and windows of the restaurant Hertog Jan. Michael Braungart now wants to collaborate in researching whether edible paper and certain inks can be produced. The task is to print an 'edible and digestible newspaper' in which the homeless can find images and recipes, and which indicates where in their 'quadrant' the 'street plants' are. The pressure on the people from the 'Cradle to Cradle' project is so immensely great, mainly due to all those who have eaten from the Al Gore pie and have done nothing about it, that I put my hand on my heart whenever I see all those 'ticks' that are going to be occupied with 'Cradle to Cradle'.

For a few years now I have been busy asking a number of people in the city to draw a square of approximately 1 to 2 kilometres on the map, with their home or workplace at the centre. They have to search for 12 plants within that square that definitely grow on the street (so-called 'weeds'):

Photograph the plant, harvest it, dry it, attach it, supply the necessary information, 'family', etc. And importantly: What can a homeless person who has toothache, for example, chew-on to ease the pain, and to eventually cure the problem?

To start with, 4 places are provided: Villeurbanne, New York, Moscow, Brussels.

Of course everyone now comes to tell me that there have already been photos taken of plants in the city, that there are even postcards of these, that in the 11th century Benedictine monks had already cultivated 'healing plants' in the "Giardino Dei Semplici" or "Giardini Dei Semplici", I don't know the correct way to write it. Of course I know that there have been unbelievable paintings made of a bunch of asparagus.

Jef Geys

Manual

The journal can be regarded as a manual to the pavilion in the idyllic park, situated on the archipelago of islands on which lies a city that was once one of the most densely populated and most cosmopolitan cities of modern times.

This city, Venice, has long been a symbol of an organic form of urbanisation, that is not systematically planned according to rational principles, but that, while evolving in time, takes its irregular shape, which is fit in in the geography of a terrain, like an organic tissue. The organic plan follows the terrain with its qualities, rather than that it imposes principles and develops a terrain to become a territory. For quite some time, this city was also the gateway to Europe for the intensive traffic of goods and people. At the same time, Venice served as a model for the liberties of the civil republic, and was for a long time the only alternative form of government for absolutist monarchies. An historic organic city like Venice may well symbolize the alternative for the imposed, systematically planned and rational organisation of societies and another possible model for the organisation of metropolitanism, a condition that is getting more and more the future perspective, on a planetary scale. It does not, however, refer to the aesthetic conflict between the orthogonal, rational form of urbanism and that of the casual and the tissue-like archipelago, which in Quadra Medicinale is echoed demonstratively in the tension between the sharp-edged grid on the map and the irregular shape of plants and sceneries. However, Jef Geys has never been interested in the symbolic or in metaphors, and neither are his plants abstract shapes nor poetic signs that substitute for a poetic or ecological contents.

Why does a plant grow on a certain spot in the city? Seemingly accidental, since the option of taking root in such a place is not as obvious as it is in a rural environment or in the countryside. We are not talking about the cultivated plants in gardens and parks that border and brighten up the well laid out urban territory in an organised way.

In this project, Jef Geys draws the attention to the spot where the so-called 'weed' grows, the useless, wild weed, that is so often inconsiderately overlooked for it has no pro-

ductive function.

Since the project is structured as a universal manual, it is usable everywhere. Venice and its bizarre park with nation pavilions, appears to be the perfect sounding board and platform because it indicates so sharply and full of contrast the optional contradictions between the modern perceptions.

Continuing his work, undisturbed, on a headstrong variant of interdisciplinary methods of research and knowledge, Jef Geys accepts the invitation to participate in the Biennale of Venice, to give a demonstration of his pragmatic-aesthetic methods. Already in the late fifties, Geys included in his methods, as well as in his subjects and themes besides artistic and aesthetic spheres of interest, also data and methods from other disciplines such as social sciences like sociology, psychology, biology, city planning, ecology... His approach and attitude not only shows a permanent scepticism towards orthodoxies in the world of knowledge and experience, but also a great scepticism towards images, language and their manipulability and solidification in formulas and standards.

The intention to print all his former, related projects and the Quadra Medicinale in an edible newspaper, is going even further. The quest for learning methods towards self-development encounters in this idea a literal interpretation of the human desire to gain a 'thorough understanding' of things. This search may be expressed in the desire to 'absorb', to assimilate the substance, the actual eating of complex ideas down to a cellular level.

Quadra Medicinale is a demonstration of the status of a whole bunch of things and meanings, and might be a manual for dealing with overlooked properties, which, as Geys indicates, give the homeless the possibility to teach themselves a basic medical treatment.

Dirk Snauwaert

1. Mijn kunst kun je eten 1968

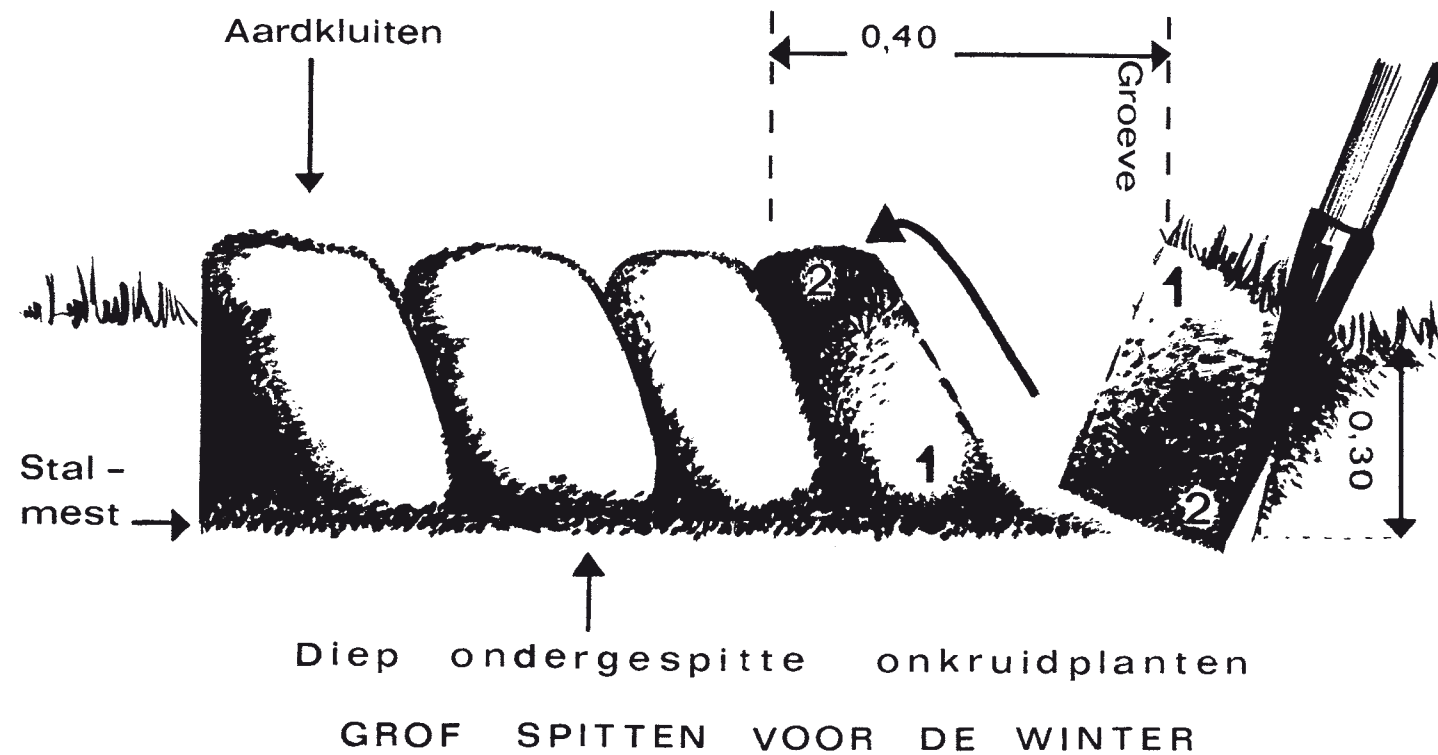
Ik maakte ooit grote gladde kegels in de vorm van levensgrote mensenfiguren. Een nieuw werk stelde ik in 1968 tentoon in Galerij Kontakt in Antwerpen. Het waren in plastic verpakte en op sokkels geplaatste bloemkolen, spruiten en broden. Geen nagemaakte maar echte, te koop aan 1000 BEF per stuk. Op de begeleidende brochure schreef Walter van den Broeck over spitten, bemesten en planten van kolen. De broden zijn gebakken in hart-vorm. Die vorm komt ook terug als badge op mijn 2PK'tje en als logo voor een aantal bars en nachtclubs in de omgeving van Balen en Mol. De eigenaar van die instellingen, een persoonlijke vriend, trad in een van mijn filmpjes op als strip teaser samen met Zwarte Lola

1. You can eat my art 1968

I once made huge shiny ninepins in the form of life-size human figures. In 1968 I showed a new work in Gallery Kontakt in Antwerp. Cabbages, brussels sprouts and loaves of bread were packed in plastic and placed on pedestals. Not fakes but real, on sale for 1000 Belgian francs apiece. In the accompanying brochure Walter van den Broeck wrote about the digging, fertilising and planting of cabbages. The loaves of bread are baked in a heart-shape. This shape also reappeared as an emblem on my little Citroën 2CV, and as the logo for a number of bars and nightclubs in the vicinity of Balen and Mol. The owner of those establishments, a personal friend, appeared in one of my films as a strip-teaser together with Black Lola.

1. La mia arte, la puoi mangiare 1968

Una volta ho fatto grandi birilli lisci che assomigliavano a figure umane di grandezza naturale. Nel 1968 ho esposto una nuova opera alla Galleria Kontakt di Anversa. Si trattava di cavolfiori, cavoletti di Bruxelles e forme di pane, il tutto avvolto nella plastica e posto su dei piedistalli. Non erano finti, erano veri, in vendita a 1000 franchi belgi al pezzo. Nell'opuscolo che accompagnava la mostra, Walter van den Broeck ha scritto un articolo sul come zappare il terreno, concimarlo e piantarvi cavoli. Le forme di pane sono state cotte a forma di cuore. La stessa forma ritorna come badge sulla mia 2CV, e come logo per alcuni bar e locali notturni nei dintorni di Balen e Mol. Il proprietario di quei locali, un mio amico, si è esibito come spogliarellista, insieme alla sciantosa Zwarte Lola, in uno dei miei cortometraggi.

verteerbare kunst
brood en groenten

art comestible
pain et légumes

2. Herinneringen verbranden – mest

116

Ik ben dus alles gaan doen wat noodzakelijk is om met het zaaien een goed resultaat te bereiken. : de grond bewerken, omspitten en bemesten. Ik heb dat sentimenteel literair opgevat: al wat ik bezat aan herinneringen en oude brieven heb ik verbrand en met de as ben ik gaan mesten: oprechte tranen in de ogen want ik was voor de zoveelste maal mijn jeugd aan 't begraven.

2. Burning memories – manure

116

I am therefore going to do everything that is necessary to get good results from sowing: working, digging and fertilising the ground. I have conceived that literarily with sentiment: everything I possess of memories and old letters I have burned and with the ash I have fertilised: with genuine tears in the eyes, for I was burying my youth for the umpteenth time.

2. Bruciare ricordi – concime

116

Mi sono deciso a fare tutto il necessario per seminare e ottenere un buon raccolto: ho lavorato il terreno, l'ho zappato e l'ho concimato. Ho dato al tutto un significato sentimentale: ho bruciato tutti i miei ricordi e le vecchie lettere, e ho usato la cenere per concimare. Ho pianto lacrime sincere perché, per l'ennesima volta, stavo seppellendo la mia giovinezza.

4.

225/226

Na de tentoonstelling van mijn 'POPPEN' in Galerie Kontakt wou ik een duidelijkere houding manifesteren ten overstaan van het instituut 'kunstgalerie'. Mijn plan was de ruimte om te vormen tot 'winkel' waar, als men eenmaal binnen was, kon kiezen tussen basisvoedsel " kolen en brood".

Dit alles om tot de slotsom te komen dat men alleen maar kan 'denken' dat men 'mobiel' is, de verschijningsvorm is anders maar de grond van de zaak blijft hetzelfde.

De spruiten uit mijn hof (volledige struik met kluitaarde gevat in plastic) stonden in rijtjes opgesteld als duidelijke verwijzing naar de 'rurale' oorsprong: niet uit Spanje, Portugal of Japan maar recht uit Balen.

Het brood in 'hartlabel' vorm lag in rijen op een schap. Niets buiten de locatie, wijst op een 'kunstplaats'. Men kan binnenkomen en eten kopen.

4.

225/226

After the exhibition of my 'DOLLS' in Gallery Kontakt I wanted to convey a clearer stance in the presence of the 'art gallery' institute. My plan was to transform the space into a 'shop' in which, as soon as someone came in, they could choose between the essential foods 'cabbage and bread'.

All of this in order to come to the conclusion that one can only 'think' that one is 'mobile', the form of appearance is different but the matter remains the same.

The brussels sprouts from my garden (full cluster with clumps of earth contained in plastic) standing in rows are clear evidence of their 'rural' origins: not from Spain, Portugal or Japan but from Balen. The bread labelled with a 'heart' shape was laying in rows on a shelf. Nothing over and above the location, indicates a 'place for art'. People can come in and buy food.

4.

225/226

Dopo la mostra delle mie BAMBOLE nella Galleria Kontakt, volevo esprimere ancora più chiaramente il mio atteggiamento nei confronti della galleria d'arte come istituto. Il mio piano era trasformare lo spazio in un negozio dove, una volta entrati, si poteva scegliere fra generi alimentari di base: "cavoli e pane".

Tutto ciò per arrivare alla conclusione finale che si può solamente "pensare" di essere "mobili". La forma dell'apparenza è diversa, ma l'essenza rimane la stessa.

I cavoletti di Bruxelles del mio giardino (un cespuglio intero con zolla di terra avvolta in plastica) erano messi in bella fila, una chiara indicazione dell'origine "rurale": non provenivano dalla Spagna, dal Portogallo o dal Giappone, ma direttamente da Balen, in Belgio.

Le forme di pane a forma di cuore si trovavano in fila su uno scaffale. Nulla al di fuori del locale indicava un "luogo d'arte". Si poteva entrare nel locale e acquistare generi alimentari.

3. Kolen in het Zuidpark

255

Op vraag van Karel Geirlandt ben ik rond 1968-69 gaan deelnemen aan een 'beeldtentoonstelling' in het Zuidpark (Gent). Mijn voorstel was de kolen - zo anoniem mogelijk - in het park te plaatsen.

'De maatschappij' wou dit natuurlijk opvangen en men had me dan ook twee bakken gegeven waar ik de kolen in kon planten maar ik heb ze in het plantsoen tussen de bloemen gezet.

3. Cabbages in South Park

255

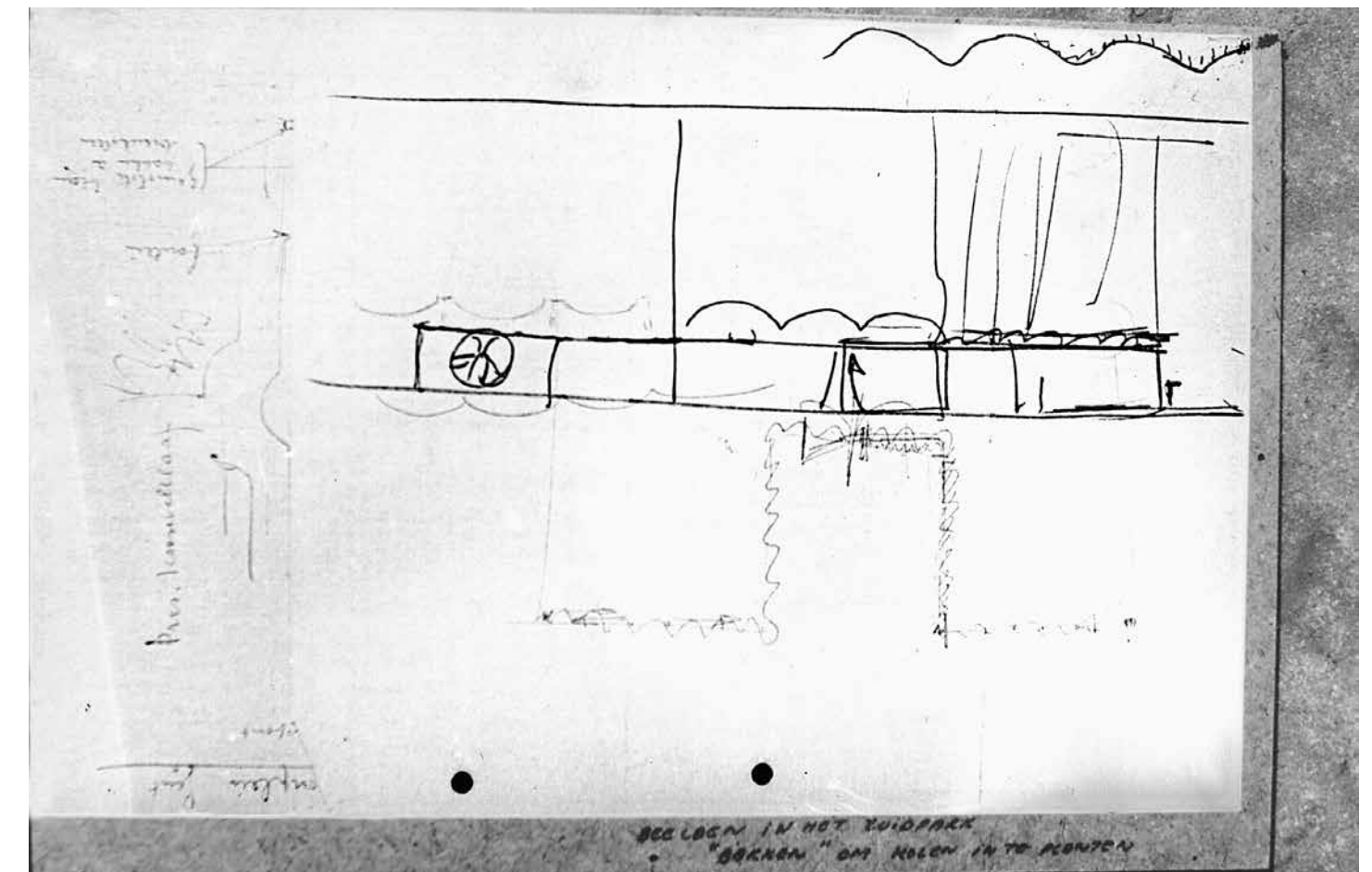
Roundabout 1968-69 on the request of Karel Geirlandt I took part in a 'pictures exhibition' in South Park (Ghent). My proposal was to place cabbages - as anonymously as possible - in the park. Naturally, 'the society' wanted to oblige and people had then given me two containers in which I could plant the cabbages but I set them in the park between the flowers.

3. Cavoli nel Zuidpark

255

Su richiesta di Karel Geirlandt, intorno al 1968-69 ho accettato di partecipare a una "mostra di statue" nel Zuidpark (Gand). La mia proposta era porre nel parco dei cavoli, nel modo più anonimo possibile.

"La società" naturalmente voleva dimostrare la sua disponibilità offrendomi due vasi in cui potevo piantare i cavoli, ma io li ho messi nel giardinetto pubblico, fra i fiori.

5. Kolen in auto

205

Na mijn oogst -en plantcyclus en tijdens de transformatie van galerie Kontakt Antwerpen in groenten –en broodwinkel, begonnen mijn tuingewassen echt ‘obsessieel te worden en moest ik er vanaf geraken ; van die obsessie. Mijn oplossing: gedurende een week met ‘ingepakte’ kolen (hoofdzakelijk spruiten) rondrijden met op de achterbank van mijn 2PK een ‘familie’ kolen met de bedoeling hen het ‘achterland’ te laten zien.

5. Cabbages in car

205

After my harvest and plant cycle and during the transformation of Gallery Kontakt Antwerp into a greengrocery and bakery, my garden plants began to become really ‘obsessional’ and I had to remove myself; from this obsession. My solution: to drive round for a week with ‘packaged’ cabbages (primarily brussels sprouts) with a ‘family’ of cabbages on the back seat of my Citroën 2CV with the intention of letting them see the ‘hinterland’.

5. Cavoli nell’auto

205

Dopo il mio ciclo di raccolta e piantatura e durante la trasformazione della galleria Kontakt di Anversa in un negozio di verdura e pane, le piante che crescevano nel mio giardino stavano iniziando a diventare una vera e propria ossessione di cui dovevo liberarmi. La mia soluzione: per una settimana, girare con cavoli “confezionati” (soprattutto cavoletti di Bruxelles), posti sul sedile posteriore della mia 2CV. Lo scopo era mostrare il “retrotterra” a una “famiglia” di cavoli.

6. Kolen op stortplaatsen

257

Na de interventie in de Galerie Kontakt heb ik de spruitkolen op de achterbank van mijn 2 PK gezet en ze het Belgische landschap laten bekijken in een rondrit langs ‘heuvels en dalletjes’.

Na de ‘tour’ ben ik ze gaan planten in de vrije natuur (gans Vlaanderen was voor mij en de kolen een grote Victoriaanse tuin). Het groot-warenhuissyndroom van de mensen is zo groot en de kennis van de ‘natuurproducten’ zo klein dat ze het niet hebben aangedurfd de spruiten die op een vuilnisbelt groeiden te oogsten en op te eten.

6. Cabbages in waste tips

257

After the intervention in Gallery Kontakt I set the brussels sprouts on the backseat of my Citroën 2CV and let them see the Belgian landscape on a round-trip through the ‘hills and dales’.

After the ‘tour’ I went to plant them in open nature (the whole of Flanders was a huge Victorian garden to me and the cabbages). To people the department store syndrome is so big and the knowledge of ‘natural products’ so small that they haven’t dared to harvest and eat the brussels sprouts that grew on a rubbish dump.

6. Cavoli nelle discariche

257

Dopo la mia installazione nella Galleria Kontakt, ho messo i cavoletti di Bruxelles sul sedile posteriore della mia 2CV e ho mostrato loro il paesaggio belga, in un viaggio lungo “colline e valli”.

Dopo il “giro” li ho piantati nella natura libera (tutte le Fiandre erano diventate per me e i cavoli un grande giardino vittoriano). La sindrome dei grandi magazzini di cui soffre la gente è così grande e la conoscenza dei “prodotti naturali” così limitata che nessuno ha avuto il coraggio di raccogliere e mangiare i cavoletti cresciuti su una discarica.

8. Absolute minimum

280

In de buurt van het café waar wij 's zondags elkaar tegenkwamen, besliste de eigenaar van het grondstuk dat 'hoge, oude bomen' weg moesten. Als protest werd 'klein plantgoed' in de gaten geplant, opname voor BRT (of hoe dat toen mocht heten). Walter, Eliane, Stephan, Karl, Paul en de plantboompjes kregen van mij het 'absolute minimum' aangeboden: een wit lint van 1m lang op ongeveer 12 mm breed, als 'absoluut minimaal protest'.

8. Absolute minimum

280

In the vicinity of the café where we met each other on Sundays, the owner of the parcel of land decided that the 'tall, old trees' had to go. As a protest 'small plant items' were planted in the holes, and recorded for BRT television (or whatever that was then called). Walter, Eliane, Stephan, Karl, Paul and the little trees received the 'absolute minimum' from me: a white ribbon of 1m long by about 12mm wide, as an 'absolute minimal' protest.

8. Minimo assoluto

280

Vicino al caffè dove ci incontravamo di domenica, il proprietario del terreno aveva deciso che "gli alberi alti e vecchi" dovevano sparire. In segno di protesta, ho piantato nei buchi "delle piante piccole" e ho fatto un filmato per la stazione televisiva BRT (forse allora aveva un altro nome). A Walter, Eliane, Stephan, Karl, Paul e agli alberelli ho allacciato il "minimo assoluto": un nastro bianco lungo un metro e largo circa 12 mm, come segno di "protesta minima in assoluto".

7. Zwart huis

227

Toen ik met mijn familie in het ouderlijke huis van Mia ging wonen stond op de grens van de 'tweewoonst' een oude canadaboom die volgens de bewoners (oom en tante van Mia) weg moest. Om te tonen dat ik het niet eens was met het omhakken, heb ik het gedeelte waar wij woonden zwart geverfd en Nina kon dan de voorgevel gebruiken als schoolbord.

7. Black house

227

When I went to live with my family in Mia's parental home, an old Canada tree stood on the property boundary of the 'semi-detached residence', which, according to the residents (Mia's aunt and uncle) had to be removed. To show that I did not agree with cutting it down, I painted the part where we lived black and Nina could then use the façade as a chalkboard.

7. Casa nera

227

Quando con la mia famiglia mi sono trasferito nella casa paterna di Mia, sul confine della villetta bifamiliare vi era un vecchio pioppo del Canada, che, secondo gli abitanti (lo zio e la zia di Mia), doveva essere abbattuto. Per dimostrare che non ero d'accordo, ho dipinto di nero la parte di casa in cui abitavamo noi e Nina poteva così usare la facciata come lavagna.

9. Zaadzakken

161

Aan de basis van de reeks zaadzakken lag mijn overtuiging dat het opblazen, opschrijven en zelfs vervalsen van iets wat al 'vals' is: de realiteit moet dienen om ons dom en ongelukkig te houden: consumentenvee.

De kleine zaadzakjes uit de handel zijn perfect maar naargelang de grond, de hand en het weer komt er een flauw afkooksel van het beeld op het zakje uit de grond.

Mijn volgende zorg was aantonen dat een medium - hier de schilderkunst - nooit mag worden afgeschreven.

Dus: twee formaten: klein (ongeveer 18/24) op linnen op drager gekleefd 'echt' geschilderd - olie, gouache enz. Een groot formaat (0,90 - 1,35m) op paneel in lakverf (met mijn kennis uit de afdeling publiciteit Academie Antwerpen - als blikvanger)

De panelen moeten samen getoond worden met twee 'kaders' - een met de Latijnse en Nederlandse benaming van de inhoud en een klein kadertje met het jaartal. Ik weet dat dit niet zal gebeuren en dat de 'afbeelding' het zal halen zonder de poëzie van de naam of de onverbiddelijkheid van het jaartal.

9. Seed packets

161

At the crux of the seed packets series was my conviction to blow-up, screw-up and even falsify something that is already 'false': reality must serve to keep us dumb and unhappy: consumer cattle.

The small seed packets from the shop are perfect but according to the ground, the human hand and the weather, there appears from out the ground an insipid decoction of the image on the packet.

My next concern was to demonstrate that a medium - here the painting - can never be copied. Thus: two formats: small (approximately 18/24) 'genuinely' painted on linen fixed to a backing - oil, gouache, etc. One in large format (0.90 - 1.35 m) in lacquer paint on a wooden panel (with my knowledge from the publicity department at the Antwerp Academy - as the eye-catcher).

The panels have to be shown together with two 'frames' - one with the Latin and Dutch name of the content and a little frame with the year. I know that this will not happen and that the 'image' will be a success without the poetry of the name or the inexorability of the year.

9. Sacchi di semi

161

Alla base della serie di sacchi di semi vi era la mia convinzione che il gonfiare, esagerare e, addirittura, falsificare qualche cosa che è già "falso". deve servire la realtà per mantenerci sciocchi e infelici: consumatori gregari.

I sacchetti di semi che trovi in commercio sono perfetti, ma, a seconda del terreno, della mano e del tempo, dalla terra sbuca un decotto debole dell'immagine sul sacchetto.

La mia preoccupazione successiva era dimostrare che un mezzo di espressione - in questo caso la pittura - non deve mai essere accantonato.

Da qui i due formati: uno piccolo (circa 18/24), incollato su tela di lino, "veramente" dipinto (colori a olio, guazzo e così via), e un formato grande (0,90 - 1,35 m) su pannello, in vernice laccata (grazie alle conoscenze acquistate nel reparto pubblicità dell'Accademia di Anversa - per richiamare l'attenzione).

I pannelli devono essere esposti insieme, con due "cornici": una con la denominazione latina e neerlandese del contenuto e una cornice più piccola con l'anno. So che tutto questo non accadrà e che "l'immagine" sarà comunque apprezzata senza la poesia del nome o l'inflessibilità dell'anno.

10. Villeurbanne 2007

643

Om binnen te komen in de tentoonstellingsruimte van het 'Institut d'art contemporain' Villeurbanne moet men door een 'serre'. Tijdens mijn manifestatie in dat instituut heb ik daar een 'potager' laten aanleggen en onderhouden. In Balen was dezelfde potager gepland met exact dezelfde planten maar dan buiten.

10. Villeurbanne 2007

643

To enter the exhibition space of the 'Institut d'art contemporain' in Villeurbanne, one must go through a 'serre' (greenhouse). During my manifestation in that institute I had a 'potager' (vegetable garden) made and maintained. In Balen the same potager was planned, with exactly the same plants but then outside.

10. Villeurbanne 2007

643

Per entrare nello spazio della mostra dell'Institut d'art contemporain di Villeurbanne, si deve passare attraverso una "serra". Durante la mia mostra in quell'istituto ho creato e curato un potager, un orto. A Balen, lo stesso potager è stato sistemato con le stesse identiche piante, ma questa volta all'aperto.

12. Gazon en weekweide

175

Nina was juist geboren en buiten voor het huis waar wij toen woonden (en nu woont Nina daar met haar kinderen) wou ik toepassen wat op de achterwand van mijn klaslokaal geschreven stond: "ENVIRONMENT – OMGEVING". 1966 : ik construeerde een zwart-wit situatie qua onderhoud van voortuinen en hofjes: er was de pindraad en de weipaal en drinkbak in beton, de dikke boom, de ronde boord versiert met kiezels, een omgespitte rechthoek liep dood op het wilde weidegedeelte: weekwei. Het 'gazon'gedeelte werd 'tot kaal' toe onderhouden. Bezoekers konden kiezen: ga ik in de weekwei of op het zondagsgazon zitten?

12. Lawn and soft pasture

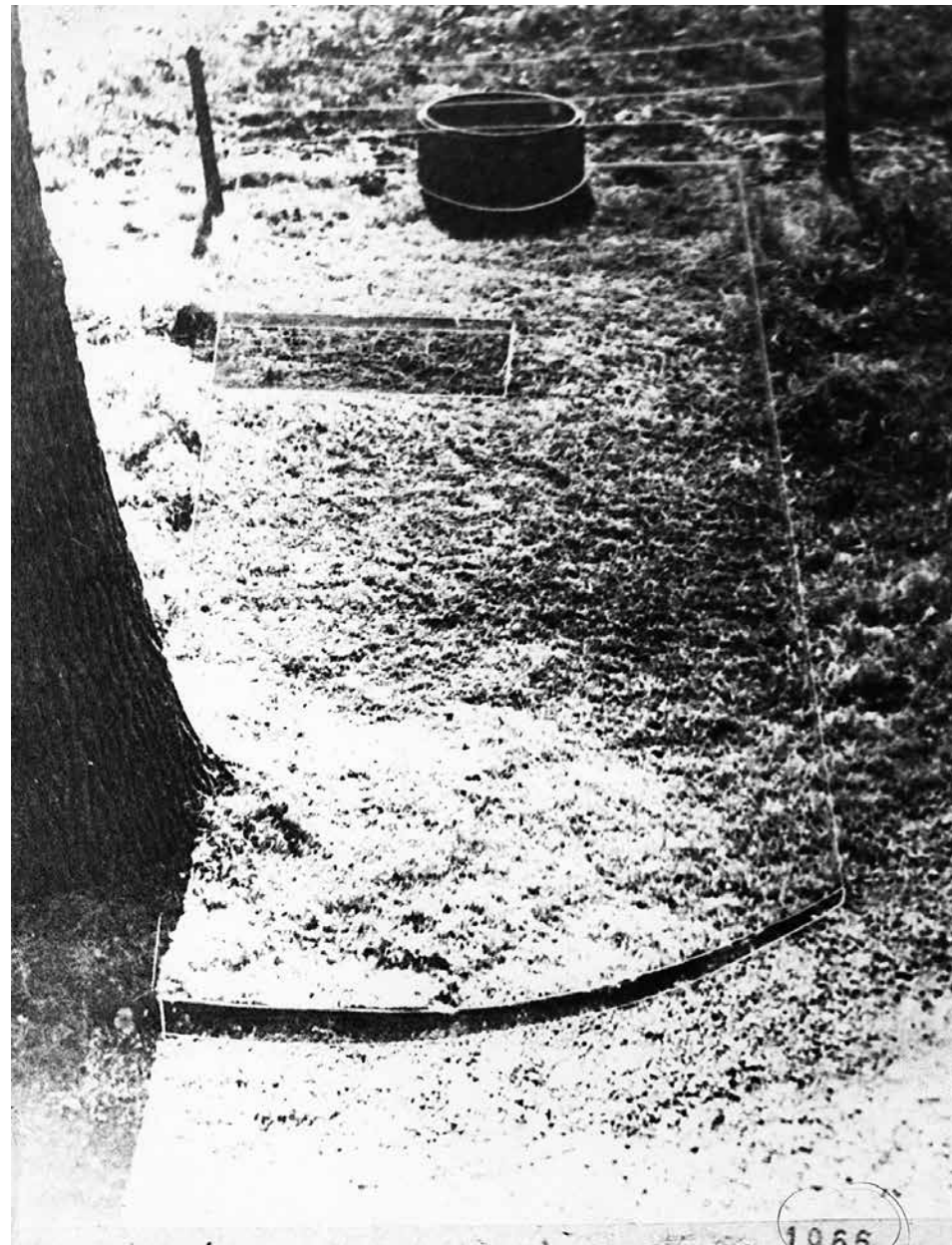
175

Nina was just born and outside in front of the house where we then lived (and Nina now lives there with her children) I wanted to apply what was written on the back wall of my classroom: "ENVIRONMENT – SURROUNDS". 1966: I constructed a black-and-white situation regarding the maintenance of front gardens and small estates: there was the barbed-wire and the pole and trough in concrete, the bulky tree, the round plate decorated with pebbles, and a dug-out rectangle that ran dead into the wild meadow part: soft pasture. The 'lawn' part was maintained till it was 'bald'. Visitors could choose: do I go into the soft pasture or sit on the Sunday lawn?

12. Prato e pascolo settimanale

175

Nina era nata da poco e fuori, davanti alla casa dove allora abitavamo (e dove ora abita Nina con i suoi bambini), volevo mettere in pratica la scritta che si trovava in fondo alla mia aula: ENVIRONMENT – OMGEVING (AMBIENTE). 1966: ho costruito una situazione in bianco e nero per quanto riguarda la manutenzione dei giardini davanti alla casa e degli orti. Vi era il filo spinato, il palo del recinto e l'abbeveratoio di cemento, l'albero dal tronco grosso, il bordo rotondo decorato con ciottoli. Un angolo retto zappato portava alla zona selvaggia del pascolo: il pascolo settimanale. La parte del "prato" era stata curata fino a diventare "calva". I visitatori potevano scegliere: mi siedo nel pascolo settimanale o sul prato domenicale?

11. Salto

536

Een onderdeel van het Rekem-Reckheim avontuur was het ombouwen van de wasserij uit de jaren 60 tot een ultramoderne productie-eenheid op gebied van beeld en geluid. Ik bracht Leon Hermans in contact met Georges Charlier (een fotograaf met goede reputatie toenmaals) en die was akkoord om met zijn expertise en inzichten in reproductietechnieken de leiding te nemen na de transformatie van de 'wasserij' door Christian Kieckens. Een van de doelstellingen van Salto was een 'drogeplaatofsetsysteem' op punt te zetten om zo ecologisch mogelijk een topproduct op de markt te brengen. Salto was op een bepaald ogenblik toonaangevend op wereldvlak.

11. Salto

536

A part of the Rekem-Reckheim adventure was the converting of the 1960s laundrette into an ultra-modern production unit in the field of image and sound. I brought Leon Hermans into contact with Georges Charlier (a photographer with a good reputation at that time) and with his expertise and insight he agreed to take the lead following the transformation of the 'laundrette' by Christian Kieckens. One of Salto's goals was to perfect a 'dry-offset plate system' in order to bring a top product on the market as ecologically as possible. At a certain moment Salto was the world authority.

11. Salto

536

Una parte dell'avventura di Rekem-Reckheim era la trasformazione di una lavanderia degli anni Sessanta in un'unità di produzione ultramoderna nel campo dell'audio e del video. Ho messo in contatto Leon Hermans con Georges Charlier (un fotografo che allora godeva di una buona reputazione) e quest'ultimo, data la sua esperienza e conoscenza delle tecniche di riproduzione, si è dichiarato d'accordo nell'assumersi la guida del progetto, dopo la trasformazione della "lavanderia" da parte di Christian Kieckens. Una delle finalità di Salto era di mettere a punto un "sistema di offset a secco", per presentare sul mercato un prodotto di qualità il più ecologico possibile. Ad un certo punto Salto occupava una posizione prominente a livello mondiale.

SALTO

Al deze behoeften hebben binnen Salto geleid tot de ontwikkeling of verfijning van een aantal technologische oplossingen waarvan hier een korte opsomming. Deze projecten vergen nog verder onderzoek naar het praktisch toepasbaar maken ervan.

- belichter 10160 dpi voor rasters tot 800 lpi i.s.m. Barco Graphics (B)
- kleurbeheersingssoftware i.s.m. Barco Graphics (B)
- meerkleurendruk ter uitbreiding van het gamut van de reproducties
- digitaal gegenereerde negatieven
- archivaal platinum papier voor toepassing van digitale negatieven i.s.m. ULG (B)
- archivaal carbon papier voor toepassing van digitale negatieven (kleurdruk)
- digitale camera 720 MB 8-bit RGB i.s.m. Lumière Technology (FR)
- digitale restauratiesoftware i.s.m. Universiteit Basel (CH)
- advies fotografische archivering i.s.m. R.I.T. (USA)
- ontwerp van kleurtargets voor inputkarakterisering
- papier i.s.m. Monadnock Paper Mills (USA)
- droge offset technieken i.s.m. Toray (JPN-UK)
- milieuvriendelijke druktechnieken
- vaststellen van nieuwe drukparameters
- onderzoek naar houdbaarheid van inkten (dyes, pigmenten)
- tests met fabrikanten van drukpersen (Heidelberg, Roland, KBA, Komori, Mitsubishi)
- nieuwe drukinkten i.s.m. Classic Color (UK)
- mixed media druktechnieken offset-zeefdruk i.s.m. Jev Screen (B)
- advies en ontwikkeling op drukgebied i.s.m. VIGC (B)

13. Sporen in de natuur

310

Als klein kind loop je graag over paadjes die door je voorganger gemaakt zijn: door het bos, de velden, de weide. Later vergaat dat gevoel van ontdekken wat er achter een struik en boom te wachten staan. De paadjes worden niet toegestane platgetrapte plantjes van de parking naar de bank. Waarom verliezen we zo vlug dat 'wat is dat knap' gevoel bij het zien van een gedeeltelijk omgeploegd veld?

13. Tracks in nature

As a small child you happily run along paths that were made by the one who came before you: through the woods, the fields, the pastures. Later that feeling of discovery that lies in wait behind the hedge and tree dissipates. The paths from the car park to the bank become disallowed flat-trodden plants. Why do we so quickly lose that 'isn't that lovely' feeling on seeing a partially ploughed field?

13. Tracce nella natura

310

Da bambini si cammina volentieri su piccoli sentieri aperti da chi è passato prima di noi: attraverso il bosco, i campi, il pascolo. In seguito, quella sensazione dello scoprire che cosa c'è dietro un cespuglio o un albero sparisce. I sentieri diventano piantine illecitamente calpestate che portano dal parcheggio alla panca. Perché perdiamo così rapidamente quella sensazione del "bello" alla vista di un campo parzialmente arato?

14. Chalet zomer 1977

373

En wat dreef mij toen ik in de zomer van 1977 besloot om op twee maanden tijd, zonder hulp van anderen, wat men eigenhandig noemt, met behulp van recuperatiematerialen een bewoonbaar 'huisje' te bouwen?

De chalet had een woonruimte, een keuken en een badkamertje. Toen ik na twee maanden de 'dorpel' in de verse mortel signeerde, werd het toen kunst? In elk geval toen de Oosthoek encyclopedie me een afbeelding vroeg van een kunstwerk om onder de G van Geys af te beelden werd het project afgewezen op basis van 'niet-kunst-zijnde'. In 1990 gebeurde hetzelfde met het Sao-Paulo-project, maar nu door Winkler-Prins.

14. Chalet summer 1977

373

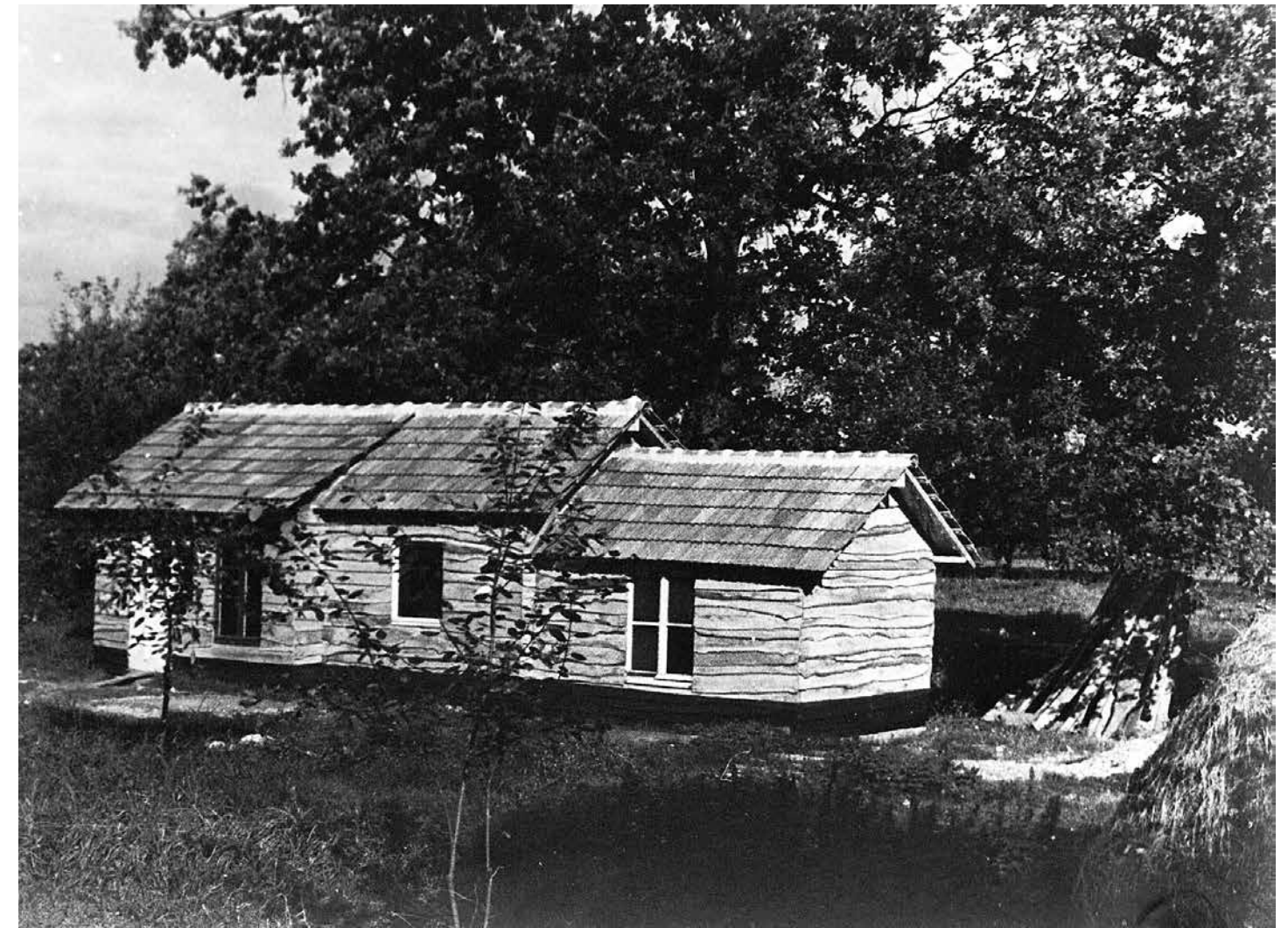
And what impelled me when in the summer of 1977 I decided, without the help of others, what one calls single-handedly, using recuperated materials, to build a livable 'little house' in two months? The chalet had a living room, a kitchen and a bathroom. When I signed the 'threshold' in the fresh mortar, did it then become art? In any case when the Oosthoek encyclopedia asked me for a picture of an artwork to present under the G from Geys the project was rejected on the basis of 'not-being-art'. In 1990 the same thing happened with the Sao Paulo project, but now Winkler-Prins.

14. Chalet nell'estate del 1977

373

Che cosa mi ha spinto nell'estate del 1977 a costruire una "casetta" abitabile in due mesi, senza aiuto da parte di altre persone, con le mie proprie mani come si suol dire, utilizzando materiali riciclati?

Lo chalet aveva un soggiorno, una cucina e un piccolo bagno. Quando, due mesi dopo, ho firmato la "soglia" con la malta fresca, è diventata un'opera d'arte? In ogni caso, quando l'enciclopedia Oosthoek mi ha chiesto un'immagine di un'opera d'arte da presentare sotto la lettera G di Geys, il progetto è stato rifiutato per la sua "non artisticità". Nel 1990 è successa una cosa simile con il progetto Sao Paulo. Questa volta è stata la casa editrice Winkler Prins a rifiutare.

16. Middelheim omspitten 1969

242

In een brief (1969) vraag ik aan de voorzitter van de raadgevende commissie van het openluchtmuseum voor beeldhouwkunst – Middelheim de toelating om een gedeelte van het domein om te spitten en te bemesten. De pro info aan de burgemeester en minister van cultuur blijven zonder antwoord niettegenstaande het de tijd is van de eerste discussies omtrent het 'statuut van de beeldende kunstenaar'.

16. Digging-up Middelheim 1969

242

In a letter (1969) I asked the chairman of the advisory commission of the open-air sculpture museum – Middelheim, for permission to dig-up and fertilise a part of the site. The pro info addressed to the mayor and minister of culture remain without an answer despite the fact that it is the time of the initial discussions concerning the 'status of the visual artist'.

16. Zappare a Middelheim 1969

242

In una lettera (1969) ho chiesto al presidente della commissione consultiva del museo all'aperto per l'arte scultorea di Middelheim, ad Anversa, il permesso di zappare e concimare una parte del terreno. Le copie inviate al sindaco e al ministro della cultura sono rimaste senza risposta, nonostante fosse proprio quello il periodo delle prime discussioni sullo "statuto dell'artista plastista".

Balen, 7 Januari 1969.

De Heer Voorzitter v/d Raadgevende Commissie
van het Openluchtmuseum voor Beeldhouwkunst,
Middelheim
ANTWERPEN

Pro info : De Heer Van Mechelen - Minister
De Heer Burgemeester der stad Antwerpen
De Heer Gemoz - Special

Geachte Heer,

Zou het mogelijk zijn van nu af een gedeelte
van uw grond ter beschikking te krijgen, om grof om te
spitten en te bemesten ?

Om koren te zaaien is het alweer te laat, maar
als het voorjaar komt, wil ik klaar zijn om uit te
planten,

Met achting,

Jef Geys
Langvennen 34
DALEN-NEET.

15.

189

Met dat hofgebeuren omgaan was pure sentimentaliteit. Als je in je hof aan 't werken bent, ben je bezig in je hof! Niets meer maar zeker niets minder. Maar als je jezelf te veel vragen gaat stellen dan zit je ernaast. Je moet gewoon naar je hof kunnen gaan, er spitten, planten en oogsten.

15.

189

Dealing with with that garden occurrence was pure sentimentality. If you are working in your garden, you are occupied in your garden! Nothing more but certainly nothing less. But if you are going to ask yourself too many questions then you are missing the point. You must just go to your garden, digging, planting and harvesting there.

15.

189

Tutte quelle storie di che cosa succedeva nell'orto non erano altro che un segno di sentimentalismo. Se stai lavorando nel tuo orto, sei impegnato nel tuo orto: niente di più, ma sicuramente niente di meno. Ma se inizi a porti troppe domande, allora sbagli. Devi semplicemente poter andare nell'orto, zappare, piantare e raccogliere.

17. Quadra's Middelheim - Cooper-images / pornohistorie

598

Middelheim hoog en laag zal worden verdeeld in 110 "quadra's. In elk van die ongeveer vierkante percelen die doen denken aan een grote verkaveling, laat ik door een plantdeskundige een plant zoeken, plukken en drogen. Het gedroogde specimen krijgt een Latijnse en Nederlandse familienaam, een nummer en wordt ingekaderd. Op de vindplaatsen worden stalen palen in de grond geplaatst van ongeveer 2 meter hoog en daarop een tekening van A3 formaat. Je zou kunnen denken aan "bushaltes" met informatiepaneeltjes. De tekeningen zijn een mix van vroeg 17de eeuwse tot 19de eeuwse pornoafbeeldingen gemixt met telkens een "corporate image" van grote firma's. Om kinderen niet te overrompelen, worden de afbeeldingen hoog geplaatst. De gedroogde en gekooide planten hangen samen op 1 muur in het Braempaviljoen.

Op 23/09/99 is er een vakbondsactie die Middelheim laag en hoog gesloten houdt voor een dag.

17. Quadras Middelheim - Cooper images / porno history

598

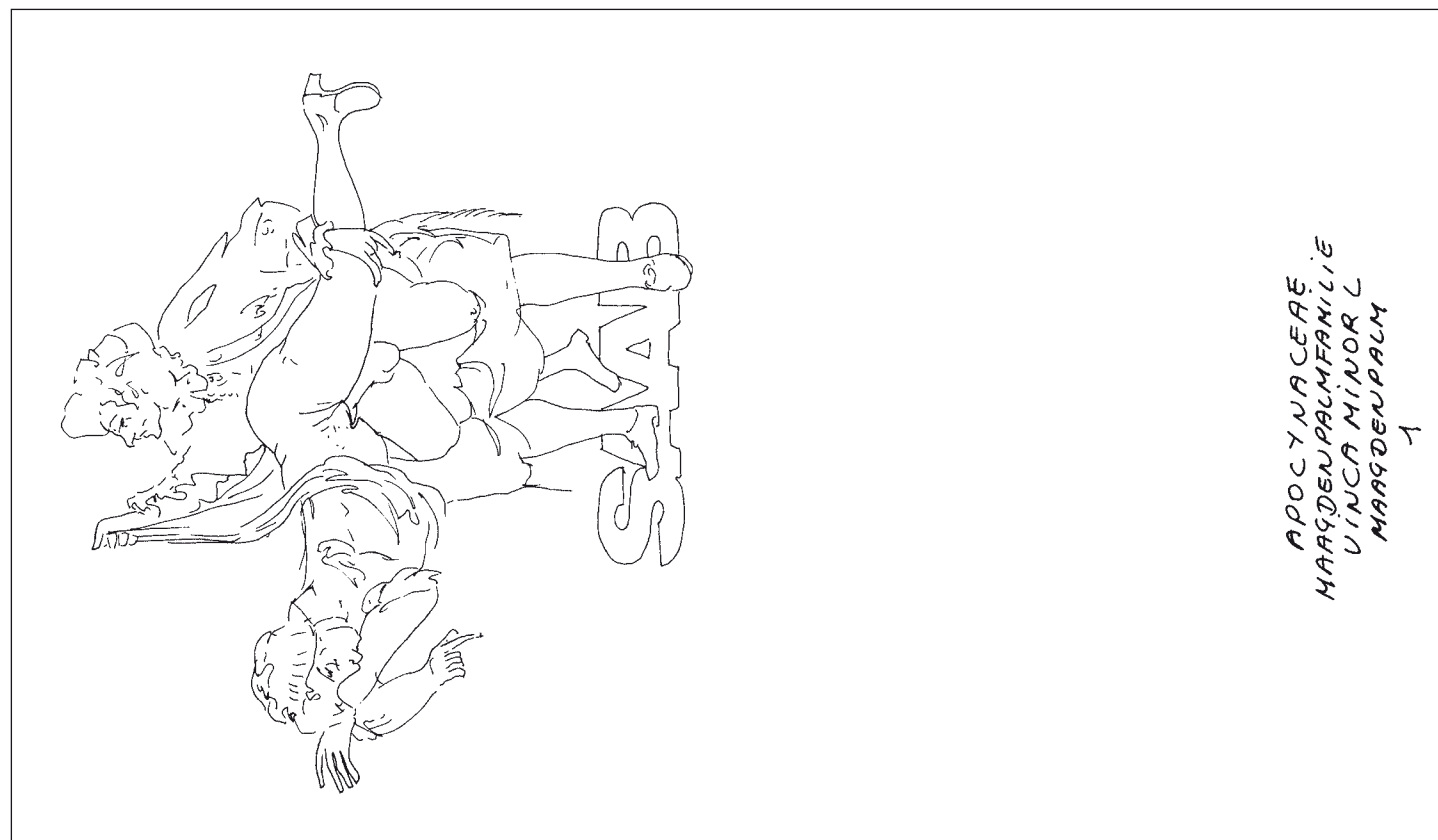
Middelheim high and low will be subdivided into 110 'quadras'. In each of the approximately square parcels that are reminiscent of a huge allotment, I had a countryside expert search for, pick, and dry a plant. The dried specimen receives a family name in Latin and Dutch, a number, and is framed. At the places of discovery a steel pole of about two metres high is placed in the ground and onto this a drawing in A3 format. You could think of it like 'bus stops' with information panels. The drawings are a mix of early 17th century to 19th century porno images mixed each time with a 'corporate image' from large companies. In order not to startle the children, the drawings are placed high up. The dried and encased plants hang together on one wall in the Braem pavilion. On 23/09/99 there is union activity that holds the Middelheim low and high closed for one day.

17. Quadrae di Middelheim - Immagini di Cooper / Storia pornografica

598

La parte alta e bassa di Middelheim viene suddivisa in 110 quadrae. In ciascuno di questi lotti dalla forma più o meno quadrata, che ricordano una grande lottizzazione, lascio che un botanico esperto cerchi, raccolga e faccia essiccare una pianta. Al campione essiccato viene assegnata una denominazione in latino e neerlandese con un numero, e poi viene inquadrato. Nei punti in cui si trovano le piante vengono conficcati nel terreno dei pali di acciaio alti circa 2 metri, con un disegno in formato A3. Ricordano le "fermate dell'autobus" con le bacheche informative. I disegni sono immagini pornografiche, che vanno dal XVII al XIX secolo, combinate con corporate images di grandi aziende. Per non scioccare i bambini, le immagini vengono poste in alto. Le piante essiccate e ingabbiate sono appese insieme su 1 muro nel padiglione Braem.

Il 23 settembre 1999 ha luogo una manifestazione sindacale per cui il parco di Middelheim rimane chiuso per un giorno.

18. Leopoldsburg

23

Wij woonden in Leopoldsburg, militair dorp bij uitstek. Mijn vader was beroepsmilitair geweest. Mijn broer was na de brigade Piron para geworden. Als garnizoenstad heeft 'het Kamp' altijd een grote rol gespeeld en gedurende 'de periode '40-'45 heb ik allerlei legereenheden zien komen en gaan: Sikh's, tigertanks en zelfs in de zomer grote knappe U-bootbemanningen met lange blauwe mantels, zilveren dolkjes, blonde baarden en witte rolkragen. Ik dacht in, mijn jeugdige bewondering, op dat ogenblik er niet aan dat dit nu de vijand was. Na de mis van 11 uur, waar ik zagezegd naartoe was gegaan, liepen we met vrienden een blokje om.

Het kamp van Beverlo is gesticht door Leopold II als 'legerkwartier' en had een militaire en een burgerkant: alsof het een Romeins kamp was met quadra's en brede lanen. 350 cafés en 10.000 bewoners in de winter, 150.000 tot 200.000 in de zomer, bijna beter dan Benidorm, op de zon na.

18. Leopoldsburg

23

We lived in Leopoldsburg, a pre-eminently military village. My father had been a military employee. Following the Piron brigade my brother became a paratrooper. As a garrison city 'the camp' has always played a large role and during the 1940-1945 period. I saw all sorts of army entities coming and going. Sikhs, tiger tanks and even, in the summer, smart U-boat men with long blue collars, silver daggers, blonde beards and white polonecks. At that moment, in my youthful wonderment, I thought nothing about this being the enemy. After the 11 am Mass, which I had supposedly attended, we ran around the block with friends. The Beverlo camp had been established by Leopold II as an 'army quarter' and had a military and a civilian side: as if it was a Roman camp, with quadrants and broad avenues. 350 cafés and 10,000 inhabitants in the winter, 150,000 to 200,000 in the summer, almost better than Benidorm, except for the sun.

18. Leopoldsburg

23

La mia famiglia abitava a Leopoldsburg, paese militare per eccellenza. Mio padre era stato militare di professione. Dopo la brigata Piron, mio fratello è diventato parà. Come città che ospitava una guarnigione, "l'accampamento" ha giocato sempre un grande ruolo. Nel periodo dal 1940 al 1945 ho visto arrivare e partire numerose unità militari: Sikh, carri armati Tiger e, in estate, persino bellissimi equipaggi di U-boot, con lunghi cappotti blu, stilette in argento, barbe bionde e maglioni bianchi a collo alto. Nella mia ammirazione giovanile, in quel momento non pensavo che quelli fossero i nemici.

Dopo la messa delle 11, dove ero, per così dire, andato, andavo a passeggiare insieme ad alcuni amici.

L'accampamento di Beverlo fu fondato da Leopoldo II come "quartiere militare" ed aveva una parte militare e una parte civile, come un accampamento romano, con quadrati e ampi viali: 350 caffè e 10.000 abitanti in inverno, che diventavano 150.000-200.000 in estate. Quasi meglio di Benidorm, in Spagna, ma senza il sole.

20. New York camouflage

Een basis van ongeveer 1400 bij 1400 met geometrische blokjes in reliëf. Zonder kleur lijkt het op een moderne grootstad met wolkenkrabbers van uit de lucht gezien. Om vat te krijgen op die stad heb ik een groot camouflagedoek geworpen vanuit 'het vliegtuig'. Het grote netwerk verdwijnt dus onder een wirwar van vorm en kleur. Men krijgt dan een luchtopname van wat misschien Anchorvath zou kunnen zijn waar de apen terug bezit genomen hebben van het oerwoud. Later heb ik die onderdelen afzonderlijk in hun amorfe vormen gepolijst en in geometrische 'kistjes' gestoken. Er bestaat ook een glasraamontwerp van. (zie ook kleurboek voor volwassenen)

119

20. New York camouflage

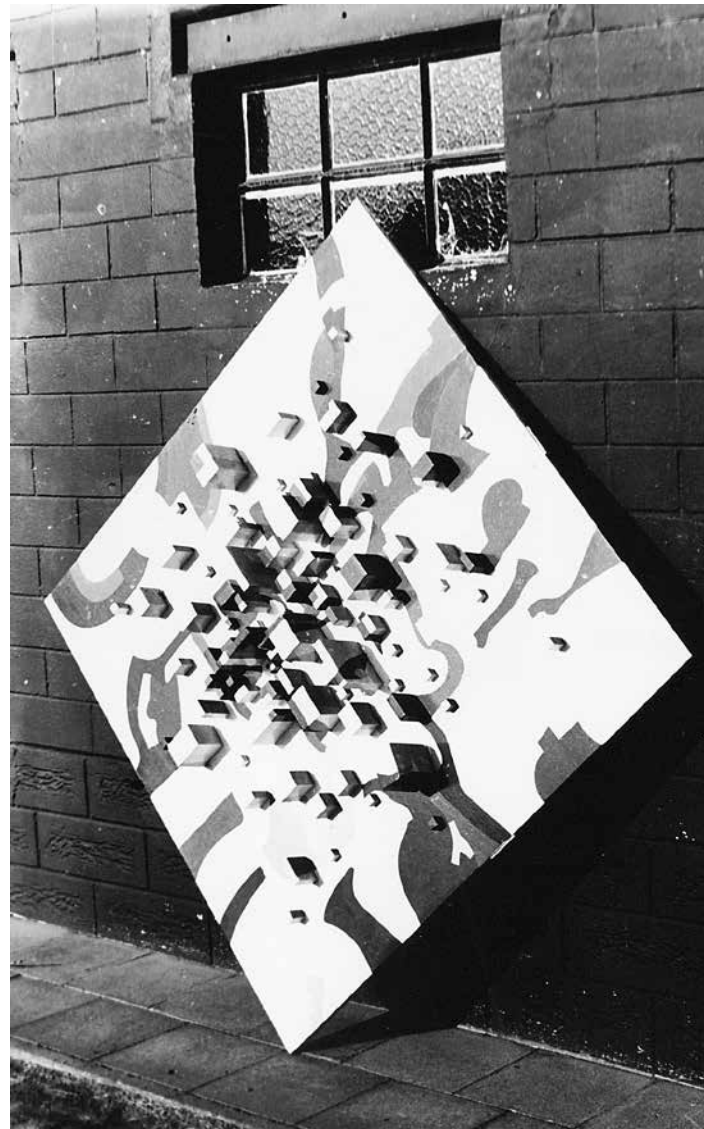
A base of approximately 1400 by 1400 small geometric blocks in relief. Without colour it seems like a large modern city with skyscrapers seen from the air. In order to get a grasp of this city I threw a huge camouflage cloth out of 'the aeroplane'. The large network thus disappears under a tangle of form and colour. One then gets an air recording of what could perhaps be Anchorvath where the monkeys have taken possession of the jungle. Later I polished the components in their exceptionally amorphous forms and stuck them into little geometric 'cases'. There is also a glass window design of this (also see the colouring book for adults).

119

20. Mimetizzazione di New York

Una base di circa 1400 per 1400, con blocchi geometrici in rilievo. Senza colori, sembra una metropoli moderna con grattacieli vista dall'alto. Per cominciare a capire qualcosa di quella città, ho gettato "dall'aereo" un grande telo mimetico. La grande rete delle strade è sparita quindi sotto un groviglio di forma e colore. Si ottiene una ripresa aerea di quella che forse potrebbe essere Angkor Vat, in cui le scimmie hanno di nuovo preso possesso della foresta. In seguito, ho levigato separatamente le diverse parti per conferire loro una forma amorfa e le ho messe in "scatolette" geometriche. È stato fatto anche un bozzo per una vetrata (si veda il libro da colorare per adulti).

119

19. Quadra's Zuid-Amerika

In 1977 ging ik, tengevolge van een toogweddenschap en na een persoonlijke lening bij de Generale Bank, met Max Van Dijck en Dré Bertels een bezoek brengen aan de familie van Max in Paraguay. In de omgeving van Posadas verbleven we bij Armand Reymaerts wiens buur Menten was. (die we ook bezochten)

De Vlaamse fotograaf die bij 'Capitan Miranda' woonde vroeg ons zijn familie te groeten en Menten vroeg of het mogelijk zou zijn om oude nummers van Vlaamse weekbladen op te sturen. Van die Zuid-Amerika trip waar een schrijver stof kon uit halen om drie boeken te schrijven, bleven als belangrijkste beelden de auto's van Montevideo en de Quadra's van Buenos Aires uit de lucht gezien.

19. Quadras South America

In 1977, as a result of a bar bet and after a personal loan from the General Bank, I went with Max Van Dijck and Dré Bertels to visit Max's family in Paraguay. We stayed in the vicinity of Posadas with Armand Reymaerts who was a neighbour of Menten (whom we also visited). The Flemish photographer who lived nearby 'Captain Miranda' asked us to say hello to his family and Menten asked if it would be possible to send the past issues of the Flemish weekly journals. The most important images to remain from that South American trip in which a writer can extract enough material to write three books, were the cars in Montevideo and the Quadras of Buenos Aires seen from the air.

19. Quadrae in Sud America

Nel 1977, in seguito a una scommessa fatta al bar e dopo aver chiesto un prestito personale presso la Generale Bank, insieme a Max Van Dijck e Dré Bertels sono andato a far visita alla famiglia di Max in Paraguay. Nei dintorni di Posadas abbiamo alloggiato presso Armand Reymaerts, il cui vicino era Menten (che siamo andati a cercare).

Il fotografo fiammingo che alloggiava da 'Capitan Miranda' ci ha chiesto di salutare la sua famiglia e Menten ha chiesto se potevamo inviargli i vecchi numeri di settimanali fiamminghi. Di quel viaggio in Sud America, da cui uno scrittore avrebbe potuto trarre materiale per tre libri, mi sono rimaste, come immagini principali, le automobili di Montevideo e le Quadrae di Buenos Aires viste dall'alto.

21.

Dit beeld geeft een glimp vrij van wat 'suggestie' kan opwekken bij een toeschouwer. De persoon in kwestie omvat met een zekere wel-lust een 'binnenhuisbanaan'. De kijker zal duidelijk lust of onlustgevoelens oproepen. Een zeer sterk erotisch geladen 'tableau vivant'.

21.

This image gives a glimpse of what 'suggestion' can arouse in a viewer. The person in question grasps with a certain pleasure an 'interior banana'. The viewer will obviously summon up feelings of desire or lack of desire. A very strong erotically loaded 'tableau vivant' (living picture).

21.

Quest'immagine offre un'idea di ciò che la suggestione può suscitare in uno spettatore. La persona in questione abbraccia, con una certa voluttà, una "banana da interni". L'immagine risveglierà chiaramente nello spettatore sentimenti di piacere o di disagio. Un tableau vivant con una forte carica erotica.

MONIQUE DEMOLDER
GR. DE BROUWVILLESTRAAT 1 MOL
TODIG E ALLEN DIT ON KENNIS
TE KOMEN MAKEN MIJ HAAR
MODE-STUDIO. ENGLISH, FRANSE,
EX JAPANESE COUTURIERS TONEN
HET YEROWSTE MODELLEN.
DE AFDELING MAATWERK VERVEELT
DE KIJSER WAK UW WENSEN...

M, ZO ALS...

MAATWERK - MODE - MEISJE - MANNEN - MONIQUE -
mol - modern - marter - murmel - mink - modellen
MANNEQUIN - MODERS - MAXIMUM
MAGISCH - MONKINI - MINI - MARY - MENS - MAA G D E N
midelpunt - mozaiek - madame - mercurius
MOYOR - MARS - MASTRI, MYS
MIJNHEER - MADEMOISELLE - MERVEILLEUS
monsieur - machtig - medium - mister
MYSTERIEUS - MISTRESS
METAMORFOSE - MAESTRO - METAFYSICA - MAKE - UP

22.

Toen ik begin jaren zestig regelmatig voor een maand naar Ramatuelle op verlof ging, trachtte ik het contrast van de omliggende rots-vormen met de oliëgladde zee in aquarellen om te zetten.

De vrouwenvormen die ik in de glooiingen zag en de gepolijste rotsen (altijd wat blinkend nat) kwamen terecht in het plan om de rotsen (in het water) in basiskleuren te schilderen en later in mijn serie "carrosserievruchten."

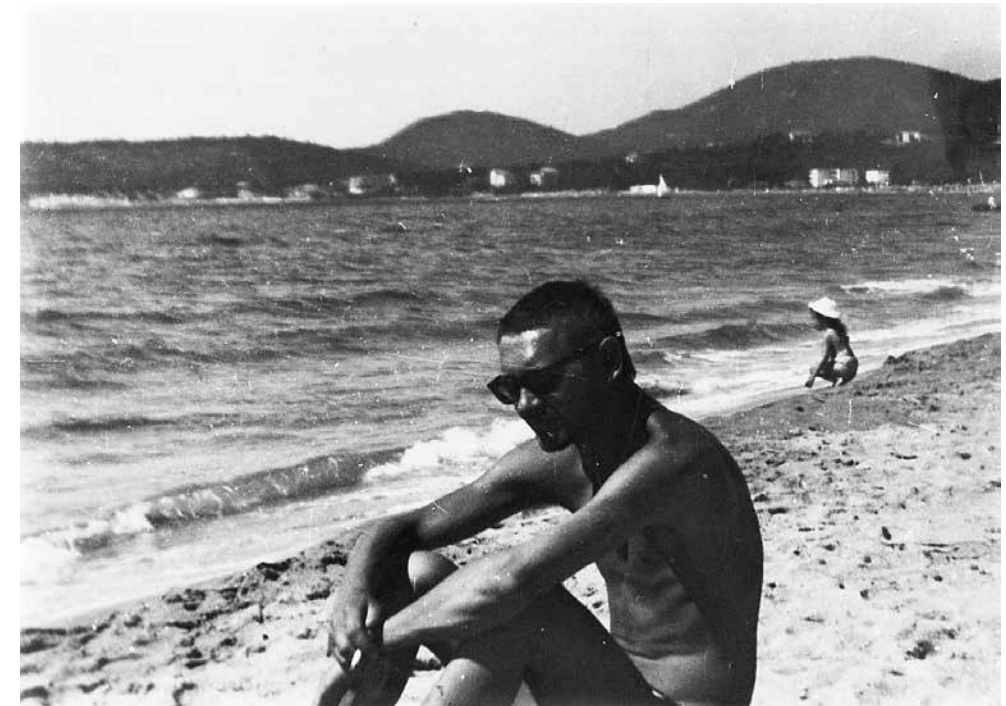
22.

In the beginning of the 1960s when I regularly went to Ramatuelle for a month on vacation, I tried to capture in aquarelle the contrast of the surrounding rock formations with the oil-smooth sea. The female forms that I saw in the slopes and the polished rocks (always shiny wet) came directly into the plan to paint the rocks (in the water) in primary colours and also later in my 'coachwork fruits' series.

22.

Quando, nei primi anni Sessanta, andavo regolarmente per un mese a Ramatuelle in vacanza, ero impegnato a rendere con degli acqua-relli il contrasto fra le forme rocciose circostanti e il mare liscio come l'olio.

Le forme femminili che vedevo nei pendii e nelle rocce lisce (sempre lucide e bagnate) hanno ispirato il piano di dipingere le rocce (nel-l'acqua) con i colori di base e, in seguito, la mia serie "frutti della carrozzeria".

15

15

15

24. Caoutchouplant

97

Toen ik op zoek was naar een beeld dat zeer duidelijk 'de overgang' van natuur naar 'oproepen van wat de natuur zou kunnen zijn', botste ik op de 'caoutchouplant' in pot met gekloven bamboe cache-pot in de salon. Straffer kon niet. De geboende bladeren leken van metaal, de stam van bakeliet en toch werd hij regelmatig gegoten

24. Rubber plant

97

At the time I was looking for an image that made very clear 'the transition' from nature to 'recalling what nature could be', I stumbled into the 'rubber plant' in a pot with a gnawed bamboo cache-pot in the living room. It couldn't be worse. The polished leaves seemed to be of metal, the trunk of bakelite and yet it was regularly watered.

24. Pianta di caucciù

97

Quando stavo cercando un'immagine che spiegasse chiaramente il "passaggio" dalla natura "all'evocazione di quello che la natura potrebbe essere", in soggiorno ho trovato per caso la "pianta di caucciù" in vaso, con un portavasi fatto di bambù rosicchiato. Non era possibile pensare a un'immagine più forte. Le foglie lucidate sembravano fatte di metallo, il gambo di bachelite: eppure veniva annaffiata regolarmente.

23. Vliegtuig camouflage (kleurboek film)

77

De weg van Leopoldsburg naar de 'Hechtelse Bergen' en Peer waar ik met mijn familie aren ging lezen op het veld van boer Soens, liep dwars door de Duitse troepen bezet 'Kamp'. Het gele trammetje dat we 's morgens namen om tot in Peer te geraken scheerde rakelings langs voor de troepen strategische gebouwen: vliegtuighangars, het pompkot, beddenmagazijn (de Couchage) allemaal geschilderd in wat vuilgeworden, afgeschoten camouflagekleuren. Soms ving ik een glimp op van een 'Fieseler Storch' die stond warm te draaien op de startbaan.

23. Aeroplane camouflage (colouring-book film)

77

The route from Leopoldsburg to the 'Hechtel Hills' and Peer where I went with my family to glean in farmer Soens' field, went awry when the German troops set-up 'camp'. The little yellow tram that we take in the mornings to reach Peer clipped close alongside the front of the troops' strategic buildings: aeroplane hangars, the fuelling station, the barracks (de Couchage), all painted in what were now dirty, faded camouflage colours. Sometimes I caught a glimpse of a 'Fieseler Storch' that was warming-up on the runway.

23. Aerei mimetizzati (libro da colorare e filmato)

77

La strada da Leopoldsburg a Hechtelse Bergen e Peer, dove andavo a spigolare con la mia famiglia nel campo del contadino Soens, passava attraverso "l'accampamento" occupato dalle truppe tedesche. Il tram giallo che prendevamo al mattino per arrivare a Peer passava rasente lungo gli edifici che avevano una funzione strategica per le truppe: gli hangar degli aeroplani, la sala pompe, il magazzino dei letti (couchage), tutto dipinto in colori mimetici che erano diventati sporchi, rovinati. A volte intravedevo un Fieseler Storch, che sulla pista di decollo stava scaldando il motore.

28. Fruitschaal

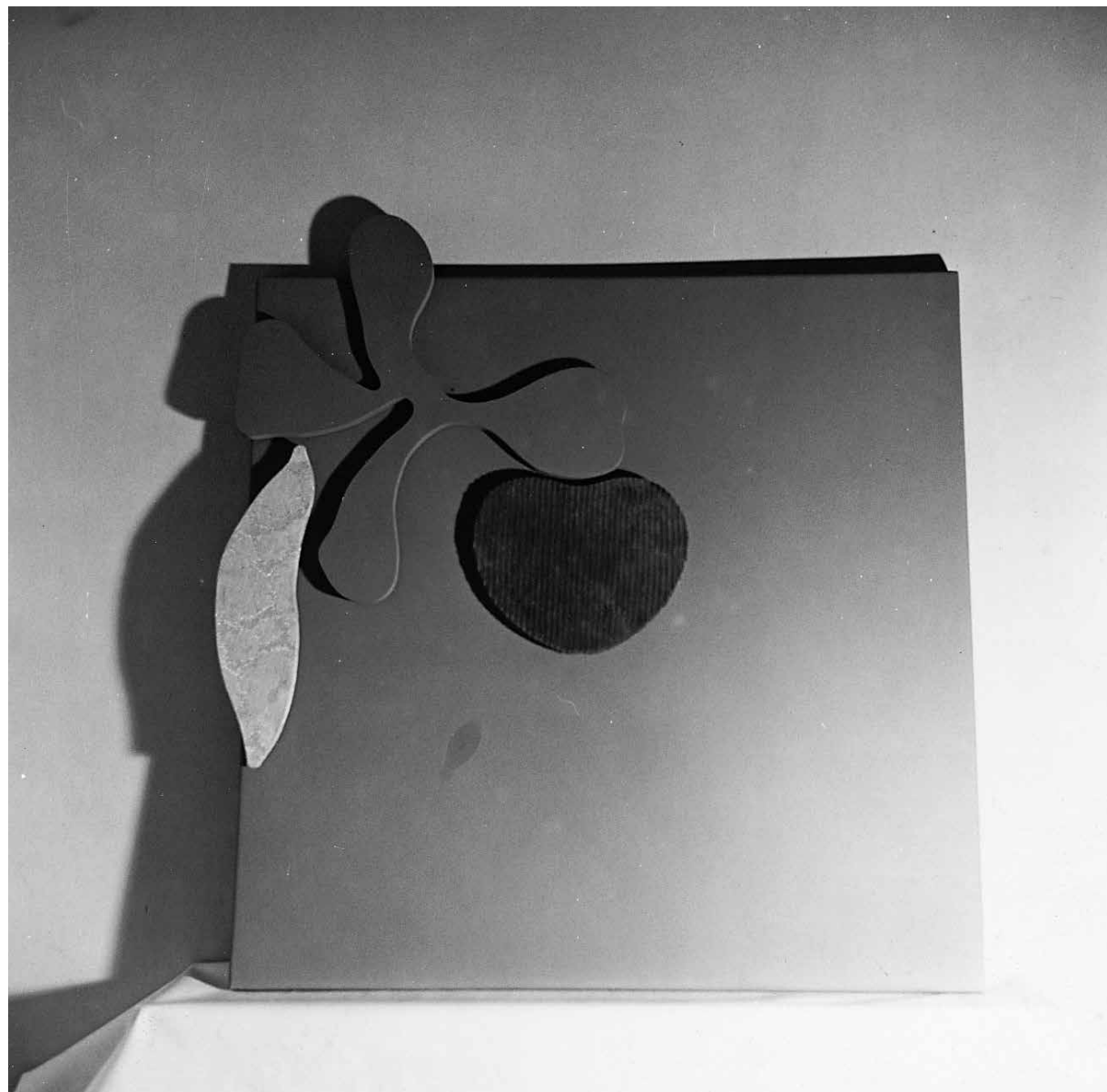
Is een drager in metaal van ongeveer 0,70 cm bij 0,70 cm met een bord van 0,3 cm, soms grijs gespoten, soms blank ijzer. De elementen die voorzien zijn van magneten bestaan uit: een blad, een banaan, een peer, een pruim en een appel. Deze voorwerpen die van de meest uitgepuurde vorm vertrekken kunnen met een meer 'taktiele' stof bekleefd worden: chocolade, ribvelours of eenvoudig gespoten in een modieuze autokleur. Als basisvorm nam ik het 'ontbreken' van 'burgerlijke chique fruitschalen' in mijn thuis in Leopoldsborg; ik kende ze maar uit de films die ik zag in de Splendid. De grote, met porseleinen vissen versierde, fruitbowls waar Clark Gable al lachend een appel uitpikte achter de rug van Scarlet.

28. Fruit platter

A metal support of approximately 0.70 cm by 0.70 cm with a plate of 0.3 cm, some of it spray-painted grey, some of it bare iron. The elements provided with magnets comprise of: a leaf, a banana, a pear, a plum and an apple. These objects that derive from the most pure form can be covered with a more 'tactile' fabric: chocolate, corduroy or simply sprayed a stylish car colour. As a basic form I take the 'lack' of 'chique bourgeois fruit platters' in my house in Leopoldsborg; I knew them from the films that I saw in the Splendid. The large fruit bowls decorated with porcelain fish, where a laughing Clark Gable picks-out an apple behind Scarlet's back.

28. Vassoio portafrutta

È un supporto in metallo, grande circa 0,70 x 0,70 cm, con un bordo di 0,3 cm, a volte verniciato di grigio, a volte in ferro grezzo. Gli elementi che hanno un magnete sono formati da: una foglia, una banana, una pera, una prugna e una mela. Questi oggetti che prendono origine dalla forma più stilizzata possono essere rivestiti con un tessuto più "tattile": cioccolata, velluto a coste o semplicemente verniciati in un colore trendy per automobili. La forma di base era rappresentata dalla "mancanza" di un "elegante vassoio portafrutta borghese" nella mia casa di Leopoldsborg. Un vassoio simile l'avevo visto solo nei film proiettati al cinema Splendid: i grandi portafrutta, decorati con pesci di porcellana, con Clark Gable che, sorridendo, prendeva una mela all'insaputa di Scarlett.

27. Luster met namaakvruchten

Om de 'strijd' geometrie tegenover 'tactiele' oppervlakten en 'synthetisch' tegenover 'natuur' in huis verder te zetten, maak ik een verlichtingsarmatuur (moest functioneel zijn – boven ronde tafel): een segment van een cilinder overtrokken met 'namaakpels' in zeepgroen pluche. Rondom hangt namaakfruit in plastic. Een namaakboom die licht geeft en fruit voortbrengt dat niet rot.

27. Pendant light with fake fruits

To further the 'contest' between geometric and 'tactile' surfaces and "synthetic" against "natural" inside the house, I make a lamp armature (must be functional – above a round table): a segment of a cylinder covered with 'fake fur' in soap-green plush. Fake plastic fruit hangs round it. A fake tree that gives light and bears fruit that doesn't rot.

27. Candelabro con frutta finta

Per continuare la "lotta" domestica fra geometria e superfici "tattili" e fra "artificiale" e "naturale", ho creato un sistema d'illuminazione (un oggetto funzionale – da appendere sopra il tavolo rotondo): un segmento di un cilindro coperto con una pelliccia finta, di pluche verde sapone. Intorno ho appeso della frutta di plastica. Un albero finto che dà luce e che produce frutti che non marciscono.

29. Matissehuis met koe

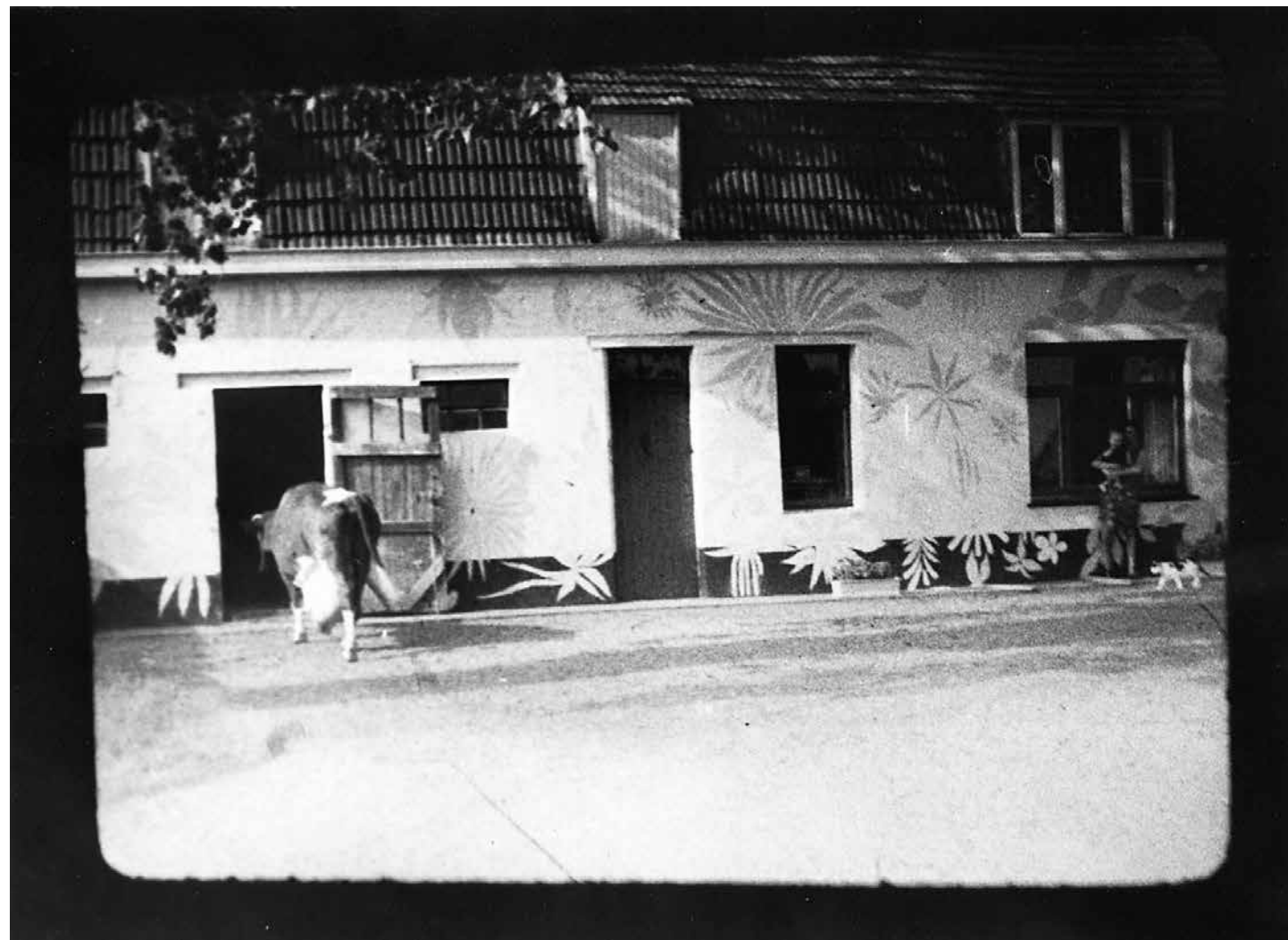
Toen de rouwperiode voor de omgehakte bomen voorbij was, vond ik dat ik een hommage moest brengen aan wat voor mij een groot voorbeeld was en is: 'Matisse'. Ik wou een levensgrote hommage brengen en zoals ik België toonde aan de kolen in mijn 2 PK zo toonde ik aan de Balense koeien die eigendom waren van mijn schoonvader, een Matisse imitatie op het zwarte huis: tijd voor een volgende stap.

29. Matisse's house with cow

When the mourning period for the chopped-down tree was over, I found that I should pay homage to what for me was and is a great example: 'Matisse'. I wanted to pay a life-size homage and just as I showed Belgium to the cabbages in my Citroën 2CV, I showed a Matisse imitation to my father-in-law's cows in Balen on the black house; time for a next step.

29. Casa di Matisse con mucca

Una volta concluso il periodo di lutto per gli alberi abbattuti, ho pensato di dover rendere omaggio a quello che era, ed è ancora, per me un grande esempio: Matisse. Volevo fare un omaggio in dimensioni reali. Come avevo mostrato ai miei cavoletti il paesaggio belga andando in giro con la mia 2CV, così alle mucche di Balen, di proprietà di mio suocero, ho mostrato un'imitazione di Matisse sulla casa nera: era arrivato il momento di passare ad altro.

30. Bloemstukken verjaardag ma

1986 – mijn ma zal dit jaar 90 worden en wat kan ik haar aanbieden als verjaardagsgeschenk?

De krant 'De Morgen' is een reeks 'transformators' begonnen: de vraag is: doe iets met de voorpagina, liefst iets sensationeel. Ik maak een foto van ma voor haar achterkeuken tussen de geraniums en stuur die in met als onderschrift: veel geluk met uw 90 jaar, moeder. Als het feest, georganiseerd door de vrouwengilde, op zijn hoogtepunt is en Marie Caers tussen haar zuster-nonnkens zit, laat ik de pakken 'De Morgen' aanrukken. Ma pakt de kaart, die ik fier op de tafel leg tussen de sandwiches en zegt na het blad opengeslagen te hebben en teruggaand naar de voorpagina: is dat alles? Ik heb dan al haar bloemstukken maar gefotografeerd.

30. Flowers ma's birthday

1986 – my mum will be 90 this year and what can I offer her as a birthday present? The newspaper 'De Morgen' has begun a series called 'transformers': the question is: do something with the front page, preferably something sensational. I make a photo of mum in front of her back-kitchen between the geraniums and send this in with the subtitle: much happiness on your 90th, mother. When the party, organised by the ladies guild, is at its high point and Marie Caers is sitting between her sister-nuns, I hold out the 'De Morgen' bundle. Mum takes the card, which I proudly laid on the table between the sandwiches and said, after having opened the newspaper and gone back to the front page: is that it? I then just photographed all her flowers.

30. Composizione floreale per il compleanno di mia madre

1986: quest'anno mia madre compie 90 anni e che cosa posso regalarle?

Il quotidiano belga De Morgen ha iniziato una serie sulle trasformazioni. La domanda è: che cosa faresti con la prima pagina? Di preferenza qualche cosa di sensazionale. Scatto una foto di mia madre davanti al retrocucina, fra i gerani, e la invio con la didascalia: tanti auguri per il tuo novantesimo compleanno, mamma. Quando la festa, organizzata dall'associazione femminile, arriva al culmine e Marie Caers è seduta fra le sue sorelle suore, distribuisco le copie del giornale. Mamma prende il biglietto che io fiero avevo messo sul tavolo, fra i panini, e dopo aver aperto il giornale ed essere tornata alla prima pagina, dice: è tutto? Allora ho fotografato tutti i suoi mazzi di fiori.

32. Pori - ballastplanten

Via Roland Patteeuw kom ik terecht in het museum Pori in Finland. !VROUWENVRAGEN? zijn de hoofdbroek van de tentoonstelling. In een lange ruimte schik ik aan een zijde de volledige collectie van het museum en aan de overzijde prints van mijn reeks 'zwarte overall met ster'. Een beeld en – tekstmontage onderstreept en tracht een beeld te geven van het onderliggende scenario van de !VROUWENVRAGEN? Samen met Roland bezoek ik de plaats waar de ballast-grond van de schepen gestort is geweest. De schepen die leeg terugkwamen moesten aarde in het ruim laden om als ballast te dienen. Op deze manier zijn ontelbare 'uitheemse' zaden terecht gekomen in de hopen ballast aarde die dan uit de schepen 'gestouwd' moest worden. Een paradijs voor Finse botanisten: vreemde planten op een hoop.

32. Pori – ballast plants

I come across Roland Patteeuw in the Pori museum in Finland. !WOMENS QUESTIONS? are the main bulk of the exhibition. On one side of a long space I arrange the museum's full collection and on the opposite side prints from my series 'black overall with a star'. An image-and-text montage underscores and tries to give an image of the underlying scenario of the !WOMENS QUESTIONS?. Together with Roland I search for the place where the ground ballast from the ships has been deposited. The ships that came back empty had to load-in loose earth to serve as ballast. In this way numerous 'exotic' seeds rightly came back in the heaps of ground ballast that then had to be 'stowed' out of the ships. A paradise for Finnish botanists: strange plants on a heap.

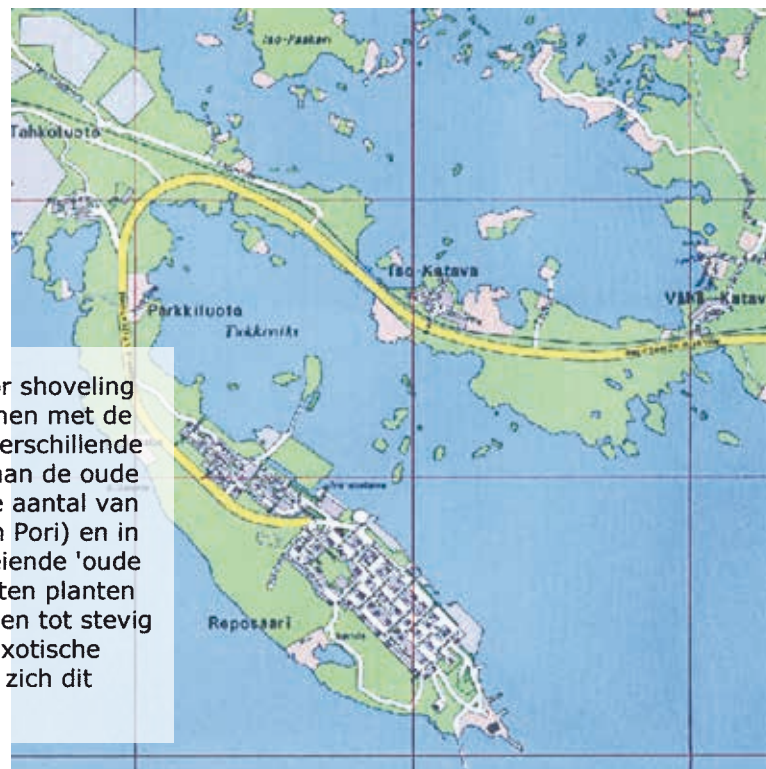
32. Pori – piante di zavorra

Tramite Roland Patteeuw arrivo al museo di Pori in Finlandia. !DOMANDE AL FEMMINILE? è il pezzo forte della mostra. In un locale lungo metto, da una parte, l'intera collezione del museo e, dall'altra, le stampe della mia serie "tuta nera con stella". Un montaggio con immagini e testo sottolinea e cerca di fornire un quadro generale della situazione alla base di !DOMANDE AL FEMMINILE? Insieme a Roland faccio visita al luogo dove la zavorra di terra delle navi è stata scaricata. Le navi che tornavano vuote in porto dovevano caricare nella stiva del terreno come zavorra. In questo modo, una quantità innumerevole di semi "stranieri" è finita nei mucchi di zavorra che dovevano essere tolti dalla stiva delle navi. Un paradiso per i botanici finlandesi: un mucchio di piante sconosciute.

Aliens zijn geland
door Erkki Santamala

Pagina's 4.11

In de oude tijden schepen werden gestabiliseerd door shoveling zand en grond in hun bezit te verhogen ballast. Samen met de bodem kwamen de zaden en stukjes wortel uit veel verschillende planten. Deze 'ballast planten' zijn een herinnering aan de oude tijd van varen, met name de 19e eeuw. Het grootste aantal van dergelijke soorten kunnen overleven op Reposaaari (in Pori) en in Uusikaupunki, wanneer zij deel uitmaken van de bloeiende 'oude houten huis gemeenschap'. Een totaal van 135 soorten planten zijn ballast vinden op Reposaaari; 75 van deze verworden tot stevig gevestigd. Uusikaupunki heeft geregistreerd 52 exotische plantensoorten, maar slechts 20 van hen hebben zich dit decennium.

31. Netel

Ik krijg bij Salto opdracht een prent te drukken voor de vriendenkring van het Provinciale Museum van Oostende. Gezien mijn ietwat stekelige verhouding met de museumdirectie, neem ik als 'beeld' een hand die een netel aanbiedt: prachtig gedrukt in zeer hoge resolutie. Een voorbeeld voor de drukkerswereld maar wel een waarschuwing voor de leden: pas op, hij steekt! De foto is genomen door Georges Charlier.

31. Nettle

At Salto I received the task of printing a print for the friends circle of the Provincial Museum in Ostend. In view of my somewhat prickly posture with the museum director, I take as an 'image' a hand that offers a nettle: beautifully printed in very high resolution. An example for the printing world but a real warning for the members: pay attention, it stings! The photo is taken by Georges Charlier.

31. Ortica

Da Salto ricevo l'incarico di fare una stampa per l'associazione degli amici del Museo Provinciale di Ostenda. Data la mia relazione alquanto pungente con la direzione del museo, prendo come immagine una mano che offre un'ortica: una bellissima stampa ad altissima risoluzione. Un esempio per il mondo della tipografia, ma un avvertimento per i soci: attenzione, punge! La foto è stata scattata da Georges Charlier.

33. Kabouterwoonboom

561

Op het plein voor het kasteel in Rekem staan een reeks 'geknotte bomen' van een paar eeuwen oud. De eerste in rij is hol. De dorpsbewoners en psychiatrische patiënten hebben de holte opgevuld met cement en onderaan een klein deurtje gelaten, venstertjes op geschilderd en een vierkant hofje ommuurd als ingang: 's morgens staan als bij wonder de ganse familie kabouter rond de boomwoning. Iemand laat ze 's avonds binnen en 's morgens weer buiten. Voor het dorp zijn ze de geest van Rekem. Het is geweten dat als de kabouters weg zullen zijn dat toeristen de geest zullen overnemen.

33. Kabouterwoonboom Gnome treehouse

561

On the square in front of the castle in Rekem stands a series of 'knotted trees' a few centuries old. The first in the row is hollow. The village inhabitants and psychiatric patients have filled-in the hole with cement and left a small door underneath, painted the windows and walled-in a garden square as an entrance: in the mornings like a miracle the whole gnome family stand round the tree house. Someone takes them in at night and back outside in the morning. For the village they are the spirit of Rekem. It is known that if the gnomes should go away the tourists will take-over the spirit.

33. L'albero dove abitano gli gnomi

561

Sulla piazza davanti al castello di Rekem vi è una fila di "alberi scapitozzati" vecchi di qualche secolo. Il primo della fila è cavo. Gli abitanti del paese e i pazienti psichiatrici hanno riempito di cemento la cavità e in basso hanno lasciato una porticina. Hanno dipinto delle finestrelle e un giardinetto quadrato come ingresso: al mattino, come per miracolo, tutta la famiglia degli gnomi è intorno all'albero. Alla sera qualcuno li rimette dentro e al mattino li fa uscire di nuovo. Per il villaggio sono lo spirito di Rekem. Si sa che se gli gnomi se ne vanno, i turisti avranno la meglio sullo spirito.

34. Gilardi - school - Jef & Jef tentoonstelling

209

In onze privé-club Jef & Jef hebben we plannen om kunst te tonen. In de benedenverdieping laten Jef en ik een toonkast-tafel bouwen en het eerste dat we tonen is een vierkant fruit- en groentetapijt van Gilardi. Ik neem het werk mee naar de klas en laat Nina thuis kennis maken met Piero Gilardi.

34. Gilardi - school - Jef & Jef exhibition

209

In our private club Jef & Jef we are planning to show art. On the lower floor Jef and I had a display cabinet-table built and the first thing that we display is a fruit square - a vegetable carpet from Gilardi. I take the work along to the class and leave Nina at home to get acquainted with Piero Gilardi.

34. Gilardi - scuola - la mostra di Jef & Jef

209

Nel nostro club privato Jef & Jef progettiamo di esporre delle opere d'arte. Al pianterreno Jef ed io facciamo costruire un tavolo con vetrinetta. La prima cosa che mettiamo in mostra è un tappeto quadrato di frutta e verdura di Gilardi. Porto l'opera in classe e a casa faccio conoscere a Nina Piero Gilardi.

Van: Dirk Snauwaert

Verzonden: donderdag 23 oktober 2008 12:16

Aan: Hans Maertens; Rik De Nolf

CC: Angelique Campens; jef geys; Dirk Snauwaert; Karl van den Broeck

Onderwerp: Re: eetbare krant

Geachte Heer Maertens,

volgend op ons telefoongesprek van afgelopen week ivm het produceren van een 'eetbare krant' in het kader van de presentatie van de kunstenaar Jef Geys op de 51^e Biennale voor beeldende kunst in Venetië in het Belgisch paviljoen.

De kunstenaar Jef Geys heeft het plan om als publicatie op de biennale van Venetië een krant op relatief grote oplage uit te geven volgens de principes van 'Cradle to Cradle' ontwikkeld door Michael Braungart en Michael McDonough.

Die principes houden o.a. in dat afval tot voedsel wordt. Karl Van den Broeck heeft er afgelopen zomer een artikel in Knack aan gewijdt. Via Karl van den Broeck hoorden we dat Dhr. De Nolf ook zeer geïnteresseerd is in het procédé om tot een verteerbaar drukwerk te komen en graag een 'eetbare knack' of toch bvb tot een eetbare cover zou willen komen.

Ons voorstel zou zijn om samen met u te kijken of we de publicatie van Jef Geys niet volgens het 'cradle to cradle' procedé in één van de drukkerijen van Roularta kunnen laten drukken en u ook als primeur één van uw publicaties volgens dit procedé kan produceren. De juiste modaliteiten kunnen we bespreken als we de oefening naar de technische haalbaarheid hebben opgelost.

Wij hebben al verschillende contacten gehad, o.a. met het bindings- en onderzoeksbureau van Prof. Braungart in Venlo, Epeda.

In onze opzoeken betreffende verteerbaar papier zijn we nog niet op een oplossing gestoten, maar volgens Professor Braungart kan dit niet het grote probleem zijn.

Ons voorstel is nu om even samen te komen om te bespreken of Roularta aan zo'n project kan meewerken?

met vriendelijke groet,

Dirk Snauwaert

Van: Hans Maertens

Datum: 27 oktober 2008 09:46:08 GMT+01:00

Aan: Dirk Snauwaert; Rik De Nolf

Kopie: Angelique Campens; jef geys; Dirk Snauwaert; Karl van den Broeck

Onderwerp: RE: eetbare krant

Geachte heer Snauwaert,

We hebben uw voorstel vorige vrijdag intern bekeken en overlegd met onze drukkerij. Als uitgever blijf ik het idee van een eetbare Knack enorm boeiend en uitdagend vinden. Toch stoten we op heel veel praktische bezwaren.

Onze machines zijn offsetpersen die al moeilijk genoeg instelbaar zijn op vlak van platen, inkt, papier, vochtaditieven, rubberdoeken, solventen, enz... Het produceren met ongekende producten is steeds gevaarlijk, zowel voor het machinepark als voor het productieproces (snel produceren met hoge kwaliteit).

Bovendien kunnen onze machines onmogelijk voldoen aan de HACCP-vereisten (Hazard Analysis of Critical Control Points) geldig in de voedingsindustrie. Om maar één probleem te noemen: de smeerolieën die we gebruiken, zijn niet geschikt voor gebruik met voedingsmiddelen. Daar zullen we op onoplosbare problemen stoten.

Gelet op het bovenstaande kunnen we onmogelijk op uw vraag en voorstel ingaan.

Het produceren van een eetbare Knack zal voor ons (voorlopig?) een beetje een droom blijven.

Op dit ogenblik heeft het langs onze kant weinig zin om hierin verder energie in te steken.

Met vriendelijke groeten,

Hans Maertens
Directeur Nederlandstalige magazines
Roularta Media Group

35. Huis voor daklozen: raadsel

Een afdeling van een hogeschool in Nederland ontwerpt een doe-het-zelf-in-karton-woonproject voor daklozen. Ik maak een tekening waar een multiple choice vraag op staat: Wat betekent 'woning', 'huis', 'thuis' voor een dakloze? Wat kan die doen met zo'n doos-huis? Moeten er meerdere modellen komen? Moet ik een krant maken (boekje) met planten waar 'straatmensen' iets mee kunnen doen? Hij of zij heeft tandpijn, waar moeten ze op kauwen om de pijn te verlichten? Kunnen we dat 'papier' waar die informatie op gedrukt staat niet eetbaar maken? Planten in de grootstad, wereldtuin, enorm reservoir.

35. House for the homeless: puzzle

A college department in The Netherlands designed a DIY-in-cardboard-housing-project for the homeless. I make a drawing that has a multiple-choice question on it: What does 'residence', 'house', 'home' mean for a homeless person? What can he/she do with this kind of box-house? Should there be additional models? Should I make a newspaper (booklet) with plants that 'street people' can do something with? He or she has a toothache, what should they chew-on to lessen the pain? Can we not make edible that paper on which the information is printed? Plants in the big city, world garden, enormous reservoir.

35. Casa per i senzatetto: un indovinello

Una sezione di una scuola superiore olandese sviluppa un progetto abitativo fai-da-te in cartone per senzatetto. Io faccio un disegno in cui si trova una domanda a risposta multipla: che cosa significa "abitazione", "casa", "tetto" per un senzatetto? Che cosa può fare un senzatetto con una casa-scatola? Se ne devono fare diversi modelli? Devo fare un giornale (un libretto) con piante che possono essere utili per la "gente della strada"? Che cosa deve masticare un senzatetto se ha mal di denti e vuole alleviare il dolore? Non possiamo rendere commestibile quella "carta" su cui sono stampate le informazioni? Piante nella metropoli, giardino mondiale, serbatoio enorme.

37. Matissehuis met pop en katten

Om de kinderen van de school en zeker Nina een beeld te geven wat er zoal achter 'environment' steekt en het verschil wil duiden tussen 'gebeuren' en 'omgeving', maak ik een reeks foto's met het 'Matissehuis', pop Brigitte en mijn poezen als decor.

37. Matisse house with doll and cats

To give the school children and certainly Nina an image of just what is behind 'environment' and wanting to indicate the difference between 'happening' and 'environs', I make a series of photos with the 'Matisse house', Brigitte doll and my cats as décor.

37. Casa di Matisse con bambola e gatti

Per dare un'idea ai bambini della scuola, e soprattutto a Nina, di che cosa si cela dietro "l'environment" e per chiarire la differenza fra "avvenimento" e "ambiente", faccio una serie di foto con la "casa di Matisse", la bambola Brigitte e i miei gatti come sfondo.

38. "La rolls des prunes"

Omdat we de gewoonte hebben om, als we ons iets aanschaffen of stelen, ons te richten naar een categorie die juist boven onze sociale status uitsteekt: de werkman kijkt op naar wat de baas heeft, de arme naar de rijke enz. Je moet leren dat er een verschil is tussen de omgebouwde BMW waar ik weet niet om welke reden een paar gebreide dobbelstenen en een rookboompje hangen aan de achteruitkijkspiegel en de racing-green Bentley showroom in 1962. Als er hier verschillen zijn dan is dat ook bij de pruimen: er moet tussen de pruimen een Rolls zitten: hoe ziet die er uit?

38. "La rolls des prunes" (The rolls of plums)

Because we have the habit, if we buy or steal something, to aim for the category that hovers just above our social status: the workman looks up to what the boss has, the poor person to the rich, etc. You must learn that there is a difference between the converted BMW where I don't know for which reason a pair of knitted dice and a little smoke-tree hang on the rear-view mirror and the racing green Bentley showroom in 1962. If there are differences here then it is also so with the plums: there must be a Rolls between the plums: how does that look?

38. La Rolls des prunes [La Rolls-Royce delle prugne]

Se compriamo o rubiamo qualche cosa, abbiamo l'abitudine di rivolgerci a una categoria appena al di sopra del nostro status sociale: l'operaio guarda a quello che ha il capo, il povero guarda ai ricchi e così via. Bisogna imparare che vi è una differenza fra la BMW trasformata, in cui allo specchietto retrovisore sono appesi, per non so quale ragione, un paio di dadi lavorati a uncinetto e un alberello deodorante, e la Bentley verde da corsa modello 1962. Se vi sono delle differenze fra queste due auto, allora anche fra le prugne deve esservi una Rolls-Royce: che aspetto ha?

Arts plastiques

La Rolls des prunes de Jef Geys

A Balen-Nete, on s'est demandé s'il était fou.

Dans les petites communes, la singularité atteint vite à la notoriété. Au moins locale. Et cela inquiète les braves gens, menacés dans leur conformisme.

Jef Geys inquiète.

D'abord au physique. A le voir, on devine qu'il doit apparaître comme LE beatnik ou LE hippy de la région. Il arbore parfois un air narquois. Le regard et le sourire se joignent pour donner cette impression d'un interlocuteur qui en sait plus long ou qui voit plus loin. Manifestement, il sait ce qu'il fait, il sait ce qu'il veut. Et précisément: y a ses activités.

MAISON-PAYSAGE

Là, on ne sait plus exactement comment le prendre. Il habite une ferme dont il a peint la façade à sa manière: sur un fond uni se découpent des fleurs en teintes pastel. Le principe est contestable et le résultat pourrait s'avérer affreux. Mais non, il tient la gageure d'évoquer la nature en pleine nature, sans choquer, sans faute de goût.

Evidemment, cela ne s'était jamais vu et suffisait déjà à révéler un symptôme de dérangement mental.

LA TÊTE ET LES PIEDS

Geys est aussi un pédagogue d'un genre nouveau (1). A l'école moyenne de Balen, son cours de dessin s'est transformé en tentative d'approche de l'art, principalement de l'art contemporain. Il éveille les consciences, s'efforce

JEF GEYS.
De plus en plus de respect pour le travail manuel.

pays tout proche comme la Grande-Bretagne — ne correspondait à aucune précision géographique dans l'esprit de certains élèves, il transforma la grande cour de l'école en immense carte du monde. Puis, prenant la pointure des chaussures, il établit une échelle comparative permettant à chaque élève de convertir son pas en kilomètres et de savoir d'emblée à quoi correspond le nombre de pas nécessaires pour relier la Belgique à la

40. Middelheim - plantenkwadraten

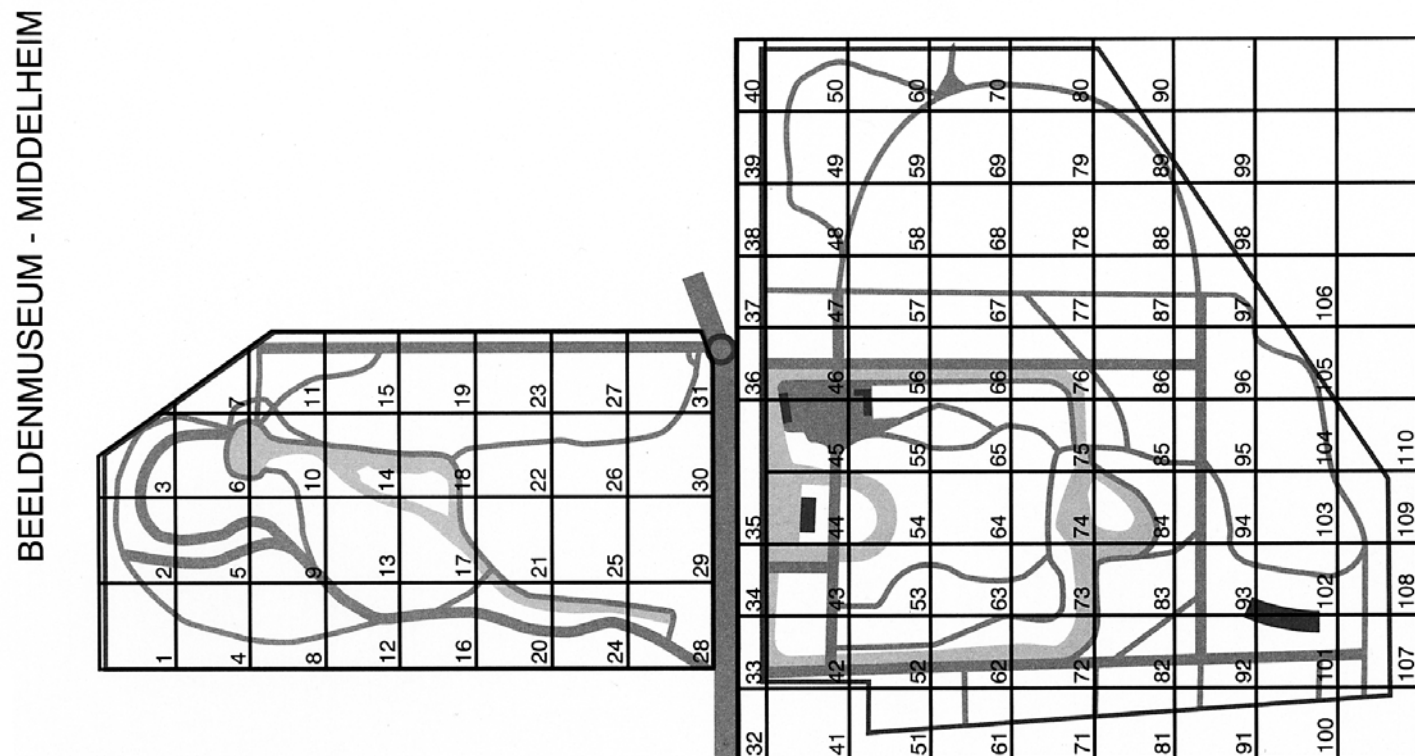
Voor mij is niets zo dwingend als de wetten van het raster. Trachten te ontsnappen aan de regels van het spel maakt het spel onnodig vals. Rasters zijn er omdat we moeten praten, omdat regels en wetten ons verkeer trachten te domineren. Soms zijn de onzichtbare regels van het spel interessanter dan het spel zelf. In het begin zijn er regels waar we ons allemaal kunnen en willen in herkennen. De onzichtbare rasters en wegen langs dewelke het 'kunst' of ander "werk" zijn vorm krijgt zijn boeiender dan de 'tv serie' die er uit voortkomt. Kruiswoordraadsels oplossen en denken dat je slim bent. Kubussen verdraaien en kwaad weggooien. Ik verdeel Middelheim in 110 kwadraten en vraag aan Daniël om per kwadraat een plant te 'oogsten', te drogen, te benoemen en op te kleven. Per kwadraat maak ik een tekening: als basis neem ik een historische (van Pompeï tot nu) erotische afbeelding die ik meng met een 'corporate image'. De grens van wat men pornografie noemt en de slinkse trukken van de 'zakenwereld' liggen voor mij dicht bij elkaar. Per vierkant plaats ik een ijzeren paal waarop ongeveer 2 meter hoog de tekening in plexi gevat, bevestigd is.

40. Middelheim – quadrant plants

For me nothing is so binding as the laws of the grid. Trying to escape the rules of the game makes the game unnecessarily false. Grids are there because we need to speak, because rules and laws try to dominate our traffic. Sometimes the invisible rules of the game are more interesting than the game itself. In the beginning there are rules that we all can and want to recognise. The invisible grids and tracks along which the 'art' or other 'work' is formed are more intriguing than the 'tv series' that comes out of them. Solving crossword puzzles and thinking that you're clever. Distorting cubes and fiercely discarding them. I divide the Middelheim into 110 quadrants and ask Daniël to harvest one plant per quadrant, to dry it, to name it, and to mount it. I make one drawing per quadrant: as a basis I take an historic (from Pompeï to the present day) erotic picture that I mix with a 'corporate image'. The border between what one calls pornography and the cunning tricks of the 'business world' is for me close to one another. Per quadrant I place an iron pole whereupon the drawing mounted on plexi is fixed at approximately 2 metres from the ground.

40. Middelheim – Quadrati con piante

Per me non vi è nulla di più costrittivo delle leggi del reticolato. Cercare di sfuggire alle regole del gioco falsifica inutilmente il gioco stesso. I reticolati esistono perché dobbiamo parlare, perché le regole e le leggi cercano di dominare i nostri rapporti. A volte le regole invisibili del gioco sono più interessanti del gioco stesso. All'inizio vi sono regole in cui tutti noi possiamo e vogliamo riconoscerci. I reticolati e i percorsi invisibili lungo i quali "l'arte" o un altro "lavoro" acquistano la propria forma sono più interessanti della "serie televisiva" che ne scaturisce. Risolvere i cruciverba e pensare di essere intelligenti. Distorcere i cubi e gettarli via arrabbiati. Ho diviso Middelheim in 110 quadrati e ho chiesto a Daniël di raccogliere una pianta per ogni quadrato, di essicarla, di darne una denominazione e di incollarla. Faccio un disegno per ogni quadrato. Come punto di partenza prendo un'immagine erotica storica (dai tempi di Pompei ai giorni nostri) che combino con una corporate image. I confini di quello che si definisce pornografia e i trucchi subdoli del mondo degli affari per me sono molto vicini. In ogni quadrato metto un palo di ferro su cui viene fissato il disegno in plexi a un'altezza di circa 2 metri.

39. Volkerentuin – Riem – Lommel - kleurboek

Het heeft te maken met de eerste jaren in de Academie van Antwerpen: ik zit in de klas van Piet Serneels en een van de oefeningen is een koffiepote herleiden tot zijn meest eenvoudige geometrische vorm: ik had als hoofdopleiding 'publiciteit' genomen omdat dat de meest 'moderne' richting was in 1956-1957.

Mijn eerste constructies hadden een binnen- en buitenkant: buiten een rechthoekige kast met geometrische motieven in basiskleuren en bij het openen van de 'doos' was er een wereld van speelgoed en Märklingtreintjes die dicht bij een 'echte voorstelling van het leven' stond. De wereld was een 'object' voor mij waar ik bijvoorbeeld in mijn kleurboek voor volwassenen (1964) een landkaart toonde met als grote vraag: "Wat doet Engeland daar onder Vietnam? Wat zijn grenzen? En wie bepaald die? Hoe ziet dat land er uit als ik hetzelfde aantal vierkante kilometer van Frankrijk herleid tot hetzelfde aantal vierkante kilometers van Spanje? Twee grote geometrische dozen, even groot, andere inhoud. (zie verder : camouflage New York) Ik heb dat project trachten uit te voeren in Riem (München) en later in Lommel: beide zonder gevolg.

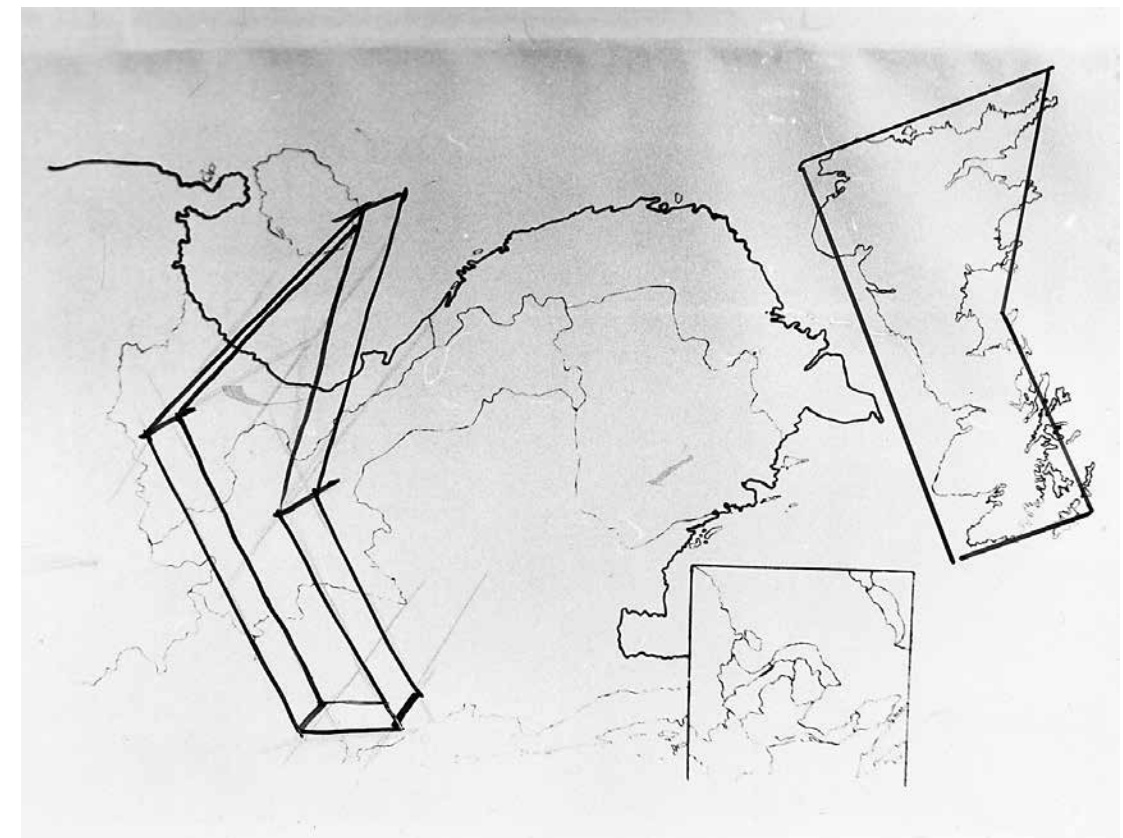
39. People's garden – Riem – Lommel – colouring book

It has to do with my first years in the Antwerp Academy: I am in Piet Serneels' class and one of the exercises is to reduce a coffee pot to its most simple geometric form: I had taken 'publicity' as my major because that was the most 'modern' course in 1956-1957. My first constructions had an inside and an outside: outside a rectangular cupboard with geometric motifs in primary colours and upon the opening of the 'box' there was a world of toys and little Märkling trains that was close to being a 'real presentation of life'. The world was an 'object' for me in which, for example, in my colouring book for adults (1964) I showed a map with the big question: "What is England doing below Vietnam? What are borders? And who determines these? If I reduced the number of square kilometres of France to the same number of square kilometres of Spain how does that country look?" Two large geometric boxes, equal in size, different contents (see: Camouflage New York). I tried to execute that project in Riem (München) and later in Lommel: both without result.

39. Giardino dei popoli – Riem – Lommel – libro da colorare

Questo ha a che fare con i primi anni all'Accademia di Anversa: sono nella classe di Piet Serneels e uno degli esercizi è ricondurre una caffettiera alla sua forma geometrica più semplice: come indirizzo di studi principale avevo scelto quello pubblicitario, perché nel 1956-57 era l'indirizzo più moderno.

Le mie prime costruzioni avevano un lato esterno e uno interno: all'esterno una scatola rettangolare con motivi geometrici nei colori primari; aprendo la scatola si trovava un mondo di giocattoli e trenini Märklin, molto vicino a una "vera e propria rappresentazione della vita". Il mondo per me era un "oggetto". Per esempio, nel mio libro da colorare per adulti (1964) mostravo una cartina geografica e sotto una grande domanda: "Che cosa ci fa l'Inghilterra sotto il Vietnam? Cosa sono i confini? E chi li determina? Che aspetto ha quel paese se io riporto lo stesso numero di chilometri quadrati della Francia allo stesso numero di chilometri quadrati della Spagna? Due grandi scatole geometriche, della stessa grandezza, con contenuto diverso (si veda anche: Mimetizzazione di New York). Ho cercato di realizzare quel progetto a Riem (Monaco di Baviera) e, in seguito, a Lommel: in entrambi i casi senza esito.

41. Middelheim - mama

Na mijn omploeginterventie van eind jaren 60, en mijn 'droom van een caddie' voorstel en nu mijn 'quadra-plant', 'corporate image' Pori project beslist Middelheim een aanloop te doen: in gedachte de sporen die een te klein geworden trouwring nagelaten had in de vingers van mijn dode moeder stel ik voor de nu zeer oude bomen die in Middelheim hoog een laan omzomen met een metalen ring te versieren op ongeveer 5 à 7 meter hoogte. De bomen die ongeveer 100 jaar oud zijn, zullen op die hoogte niet meer 'dikker' worden (denk ik?).

Ik neem contact op met wat toen Umicore heet (vroegere Vieille Montagne - Balen) De directeur van de Umicore afdeling in Balen (een verdienstelijke amateur-schilder) zegt me alle medewerking van het bedrijf toe. We komen overeen dat het concern me 7 ringen in 7 verschillende metaallegeringen zal gieten en plaatsen rond 7 bomen in Middelheim. De ringen bestaan uit twee helften die met pin en gat verbinding aan elkaar gehecht worden. Ik kies 7 bomen en de rest doet Umicore.

41. Middelheim - mama

After my plough-intervention at the end of the 1960s and my 'dream of a caddy' proposal and now my 'quadra plant', 'corporate image' Pori project the Middelheim decides to do a run: as a notion the traces that had been left behind by a wedding ring that had become too small left on the finger of my dead mother I propose to adorn the now very old trees situated up-high in the Middelheim bordering an avenue, with a metal ring at a height of some 5 to 7 metres. The trees that are approximately 100 years old will no longer get any thicker at that height (I think?). I take up contact with what was then called Umicore (earlier Vieille Montagne - Balen). The director of the Umicore branch in Balen (a deserving amateur painter) promised me the full cooperation of the firm. We agree that they will cast for me 7 rings in 7 different metal alloys and place them around 7 trees in the Middelheim. The rings comprise of two halves that are tightly bound together with a mortise and tenon connection. I choose 7 trees and Umicore does the rest.

41. Middelheim - Mamma

Dopo la mia aratura alla fine degli anni Sessanta, la mia proposta relativa al "sogno di un caddie" e, più recentemente, la mia "quadra vegetale", il progetto Pori della corporate image, Middelheim decide di tuffarsi: pensando alla traccia che una fede nuziale divenuta troppo piccola ha lasciato sul dito della mia mamma morta, propongo di decorare gli alberi antichi, che imbelliscono un viale di Middelheim, con un anello metallico posto a circa 5-7 metri di altezza. A quest'altezza gli alberi, che hanno circa 100 anni, non si allargheranno più (almeno credo).

Contatto quella che allora si chiamava Umicore (prima Vieille Montagne- Balen). Il direttore del reparto Umicore a Balen (un discreto pittore dilettante) mi promette la completa collaborazione dell'azienda. Concordiamo che l'azienda produrrà per me 7 anelli in 7 leghe metalliche diverse e li metterà intorno a 7 alberi nel parco di Middelheim. Gli anelli sono formati da due metà che vengono attaccate con un foro e un perno. Scelgo 7 alberi e Umicore fa il resto.

42. 2x volle maan

Een beetje op den dool om een beetje vriendschap. Een warme nacht en een beetje dwaas. Een beetje te jong en een beetje te oud. Zoeken naar troost en het vinden van zaligheid. Weten dat het niet kan en toch...

Twee keer bij volle maan

42. 2x full moon

A bit of a wander for a bit of friendship. A warm night and a bit foolish. A bit too young and a bit too old. Looking for consolation and finding bliss. Knowing that it is not possible and still... Two times during a full moon.

42. 2 x luna piena

Andare un po' in giro per un po' d'amicizia. Una notte calda e un po' pazzarella. Un po' troppo giovane e un po' troppo vecchio. Cercare consolazione e trovare beatitudine. Sapere che non è possibile, eppure...

Due volte con la luna piena.

44. Landschapstrui

In mijn klas 2C3 heb ik het over het bestaan van de verschillende onderwerpen en genres in de beeldende kunst. Het landschap in de schilderkunst blijkt niet zo oud als wat we gewoonlijk denken. Toen ze nader kennis maakten met de 'modelschilderijtjes van Douven', komen ze met de vraag: "Mijnheer, als wij voor u in kruisjessteek een landschap borduren en dat integreren in een trui, doe je die dan aan o.a. om les te geven?"

"Natuurlijk!"

44. Landscape pullover

In my 2C3 class I speak about the existence of different subjects and genres in visual art. The landscape in the art of painting seems not to be as old as we usually think. When they were closer to knowing the 'small model paintings of Douven' they came with the question: "Sir, if we embroider a landscape for you and integrate that into a pullover, would you put this on to teach the lesson, amongst other things? "Of course!"

44. Maglione con paesaggio

Nella mia classe 2C3 parlo dell'esistenza dei diversi temi e generi nell'arte pittorica. Il paesaggio nell'arte non sembra essere così antico come pensiamo di solito. Quando gli studenti si sono familiarizzati con i "quadretti modello di Douven", mi chiedono: " Signore, se ricamiamo per lei a punto croce un paesaggio e lo integriamo in un maglione, lo indossa anche per fare lezione?"

"Naturalmente!"

43. Ik-vorm in het zand

Na een ongeval, als de politie weer weg is, als de procesverbalen ingevuld zijn, de wagens weggesleept, de omstanders weer naar huis, dan blijft er alleen maar de getekende omtreksvorm van het slachtoffer over: een negatief in de echte zin van het woord. Malafide politici en handelslui behandelen ons als lege vaten die ze met al hun 'ingrediënten' kunnen vullen. Hierop verdergaande ben ik zekere patronen van mensen die in groep handelen (of bevolen worden) visueel gaan vast leggen en omlijnen om een patroon terug te vinden.

De vraag is: wat houdt die mensen samen?

43. I-shape in the sand

After an accident, when the police are away, when the legal papers have been filled-in, the spectators are back home, then all that remains is the drawn outline of the victim: a negative in the real sense of the word. Mala fide politicians and businessmen treat us like empty containers that they can fill with all their 'ingredients'. Further to this I am going to visually fix and outline certain patterns of people who will take action (or are ordered) in order to retrieve a pattern. The question is: what binds those people together?

43. La forma dell'io nella sabbia

Dopo un incidente, una volta che la polizia se n'è andata, compilati i verbali, trainati via i veicoli, gli spettatori tornano a casa. Rimane solo il disegno del contorno della vittima: un negativo nel vero senso della parola. I politici e i commercianti in mala fede ci trattano come dei recipienti vuoti da riempire con tutti i loro "ingredienti". Partendo da questo punto di vista, ho iniziato a determinare e a tracciare visivamente alcuni modelli di persone che agiscono (o che vengono comandate) in gruppo, per determinare l'elemento comune.

La domanda è: che cosa unisce queste persone?

45. Eetbaar Kempens informatieblad - Braungart

Maatschappelijke veranderingen komen jaren na dat verlichte utopisten ons gewezen hebben op ons gevaarlijk gedrag. Toen ik de eerste sporen vond van de 'plannen' van Michael Braungart wist ik dat hij één van die verlichte geesten was die we nodig hadden. Ik voerde hem op toen ik een ontwerp moest maken voor het restaurant 'Hertog Jan'. Tussen maar boven de 'celebritykoks' samen met Marie Schoofs en Marie Caers wijst hij ons op mogelijke recepten voor de toekomst. Nu in 2009 ik mijn Kempens Informatieblad bestemd als 'VADE-MECUM' voor medicinale grootstadplanten voor daklozen, wil laten drukken op eetbaar papier met verteerbare niet toxische inkt, heb ik zijn direct advies en hulp nodig.

45. Edible Kempens information journal - Braungart

Societal changes come years after enlightened utopia pointed-out to us our dangerous behaviour. When I discovered the first traces of Michael Braungart's 'plans' I knew that he was one of the enlightened minds we needed. I summoned him when I had to make an object for the restaurant 'Hertog Jan'. Betwixt but above the 'celebrity cooks' together with Marie Schoofs and Marie Caers he showed us possible recipes for the future. Now that in 2009 I designated my Kempens Information Journal for medicinal city plants for the homeless 'VADE-MECUM', wanting to have it printed on edible paper with digestible non-toxic ink, I need his straightforward advice and help.

45. Kempens Informatieblad - Bollettino commestibile - Braungart

I cambiamenti sociali si verificano anni dopo che gli utopisti illuminati ci hanno fatto presente il nostro comportamento pericoloso. Quando ho trovato le prime tracce dei "piani" di Michael Braungart, ho capito che lui era uno di quegli spiriti illuminati di cui abbiamo bisogno. L'ho inserito in un progetto che dovevo preparare per il ristorante Hertog Jan. Al di sopra del gruppo dei chef famosi, accanto a Marie Schoofs e Marie Caers, Michael Braungart ci indica possibili ricette per il futuro. Ora che nel 2009 voglio fare stampare il mio Kempens Informatieblad (bollettino che vuol essere un VADEMECUM per i senzatetto sulle piante metropolitane officinali) su carta commestibile con inchiostro atossico e digeribile, ho bisogno del suo consiglio e aiuto.

COLOPHON

Publication:

Abied Alsulaiman, Angélique Campens, Gil Claes, Goedele De Sterck, Abdes El-Ajjouri, Jef Geys, Jodie Hruby, Angela Jesus, Irith Kisch, Helga Marx, Isabella Massardo, Georges Mertens, Sophie Rocca, Dirk Snauwaert, Antonina Volodina, Erika Van Den Steen, Jacques Wittebolle, Evelyn Mertens, Hugo Crieckemans, Armand Deckx, Herman Sterckx, Kim Sterckx, Nina Geys

Presentation:

Administration Arts Flemish Authorities, Advisory Board Visual Arts Flemish Authorities, Bert Ancaux, Devrim Bayar, Board of administrators Wiels Contemporary Arts Centre, Michael Braungart, Angélique Campens, Caracas, Wim Clauwaert, Collection-Care, Herman J. Daled, Bart De Baere, Paul Degreve, Martine de Limburg, Michael Dewit, Chantal De Smet, Danny Deweerdt, Hans De Wolf, Oskar De Wolf, Nadia Essouayah, Nina Geys, Charles Gohy, Inge Godelaine, Katia Godelaine, Marleen Grimonpont, Erna Hecey, Dorien Jacobs, Fredji Hayebin, Etienne Kitenge, Moritz Kung, Katya Kvashenko, Kwinten Lavigne, Levis, Pierre Iserbyt, Evelyn & Luc Mertens, Victor Misiano, Diana Pana, Giulio Piovesan, Guy Redig, Lies Robert, Ankie Schellekens, Tess Schraepen, Toon Schraepen, Dirk Snauwaert, Dorian Van Den Brempt, Karl Van Den Broeck, Angie Vandycke, Ina Vandebroek, Hélène van den Wildenberg, Adinda Van Geystelen, Jos Van Rillaer, Art Vebo, Jan Verlinden, Frédérique Versaen, Pieter Verstraete, Astrid Wittebolle, Philippe Zimmerman

WIELS

46. Droom van de caddie – grondsculptuur-

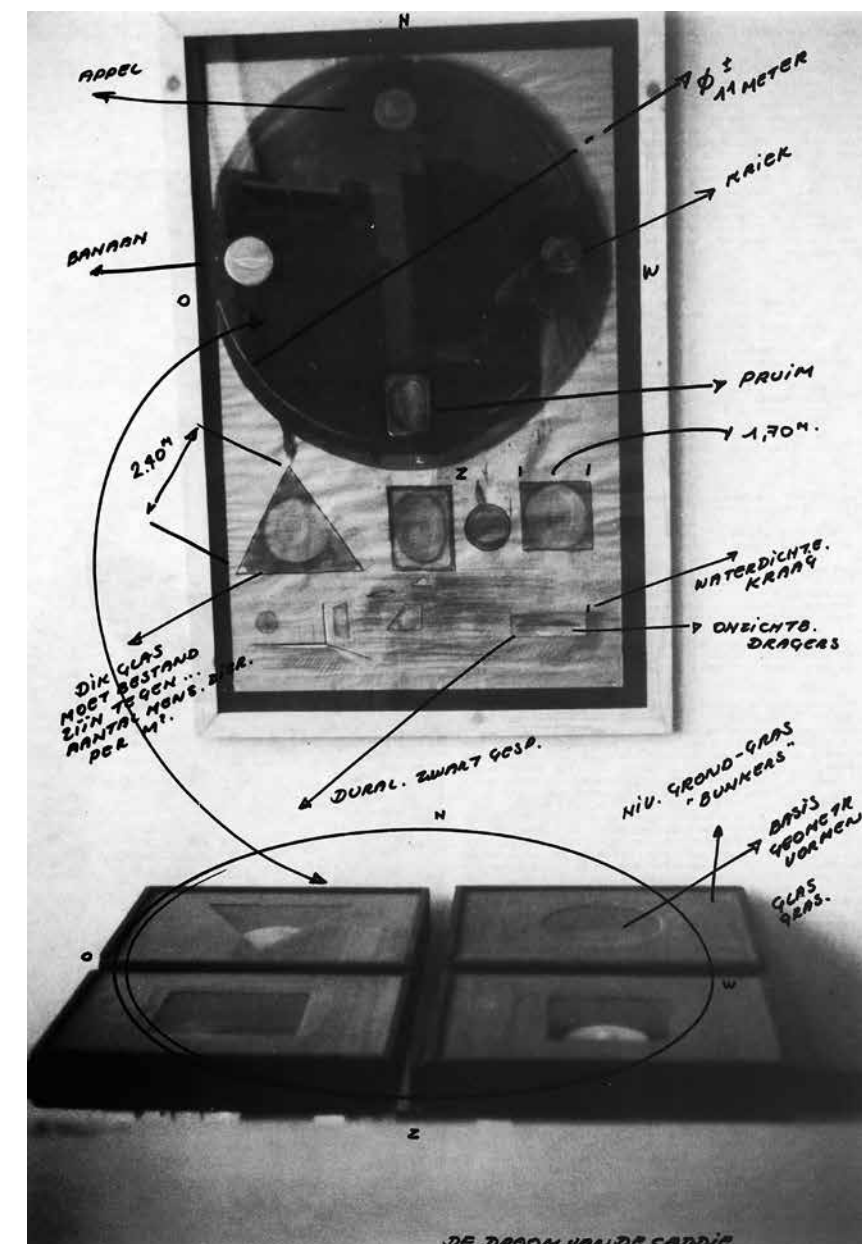
De basis is een cirkelvormig gebied met een diameter van ongeveer 30 meter. De windrichtingen duiden kruisgewijs vier plekken aan. Op basis van de grondvormen uit de geometrie – cirkel, rechthoek, driehoek en vierkant zijn boven een kuil in de grond een glasplaat gelegd. In die 'zwarte' holte 'drijven' vruchtsculpturen: rechthoek: pruim, banaan: cirkel, kersen: vierkant, druiven: driehoek. De golfspeler kan plaatsnemen op het stevige, glanzende glasvlak boven de vruchten-auto-cultobjecten. Van op afstand lijkt het of de golfspelers nu eindelijk door hebben om op water te kunnen lopen.

46. Caddy's dream – ground sculpture –

The basis is a circle shaped area with a diameter of approximately 30 metres. The wind direction indicates four locations cross-wise. On the basis of the principle forms of geometry – circle, rectangle, triangle and square, a glass plate has been laid over a pothole. In this 'black' hole fruit sculptures 'drift': rectangle: plum, banana: circle, cherries: square, grapes: triangle. The golfer can take-up his position on the strong, glimmering glass plate above the fruit-car-cult objects. From a distance it seems as if the golfers have at last succeeded in being able to walk on water.

46. Il sogno di un caddie – Scultura di terra

La base è un'area circolare con un diametro di circa 30 metri. Le direzioni dei venti indicano a croce quattro luoghi. In base alle forme essenziali della geometria – cerchio, rettangolo, triangolo e quadrato - sopra una buca nella terra viene posta una lastra di vetro. In quella buca nera "galleggiano" sculture di frutti: rettangolo: prugna, banana: cerchio, ciliegie: quadrato, uva: triangolo. Il giocatore di golf può prendere posto sulla robusta superficie di vetro lucido, sopra i frutti/l'auto/gli oggetti cult. A distanza sembra che i giocatori di golf abbiano finalmente capito come muoversi sull'acqua.

48. Leon – haalbaarheidsstudie - kweken van pepermunt in Portugal

557

Toen ik Leon Hermans voor het eerst heb ontmoet, was dat rond 1991-1992 op een van mijn zwerftochten in de Maasvallei. De gesloten inrichting voor geesteszieken en Oud-Rekem stond leeg en te koop. Ik had mijn zinnen gezet op de 'gele villa' (verblijf van de hoofdgeneesheer). Leon (een oud-industrieel op rust) kwam me toevallig tegen toen ik een bezoek bracht aan de makelaar. Hij deelde me laconiek mee: "Moest u interesse hebben voor dit huis, dan komt u te laat – ik heb gans het domein (ongeveer 20ha + kasteel) gekocht."

We vonden elkaar rond een mogelijke bestemming van het domein o.a.; contact met het Vizo in Hasselt rond bijvoorbeeld een haalbaarheidsstudie voor kruidenteelt, projectplant: pepermunt. Het bleef echter beperkt tot een eenmalig etentje met de directie. Dit was één van de honderd projecten die in sneltreinvaart kwamen en gingen gedurende een ongelofelijk avontuur dat ongeveer tien jaar heeft geduurd.

48. Leon – feasibility study – growing of peppermint in Portugal

557

When I met Leon Hermans for the first time, it was roundabout 1991-1992 on one of my ramblings in the Maas valley. The closed-down institute for mental illness in Oud-Rekem stood empty and for sale. I had my heart set on the 'yellow villa' (residence of the head doctor). Leon (a retired industrialist) accidentally bumped into me when I visited the estate agent. He communicated with me laconically: "If you are interested in this house, then you are too late – I have just bought the whole domain (approximately 20 hectares + castle)." We found ourselves concerned with a possible domain objective amongst other things; contact with Vizo (business counselling agency) in Hasselt about for example a feasibility study for spice cultivation, project-plant: peppermint. Still, it remained limited to a simple meal with the directors. This was one of the hundred projects that came and went on the high-speed train journey during an unbelievable adventure that lasted almost ten years.

48. Leon – studio sulla fattibilità – coltivazione di menta piperita in Portogallo

557

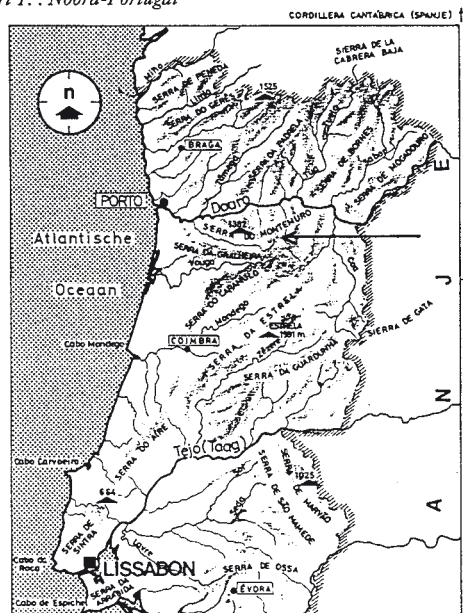
Ho incontrato Leon Hermans per la prima volta intorno al 1991-1992, durante uno dei miei vagabondaggi nella valle della Mosa. L'istituto psichiatrico chiuso di Oud-Rekem era disabitato e in vendita. Mi interessava la "villa gialla" (l'abitazione del medico principale). Quando mi sono recato dall'agente immobiliare mi sono imbattuto in Leon (un ex-industriale in pensione). Mi ha detto laconicamente: "Se è interessato a questa casa, è arrivato troppo tardi. Ho comprato tutto il terreno (circa 20 ettari, più il castello)."

Ci siamo messi d'accordo per una possibile destinazione del terreno. Fra l'altro abbiamo preso contatto con il centro Vizo di Hasselt, per uno studio sulla fattibilità della coltivazione di erbe. La pianta principale del progetto era la menta piperita. Il tutto si è però limitato a un solo pranzo con la direzione. Questo è uno dei cento progetti che emergono e affondano a tutta velocità durante un'incredibile avventura durata circa dieci anni.

Het "LAMEGO-PROJEKT"-gebied in Portugal, situeert zich 25 km ten zuiden van de gelijknamige stad in een sterk heuvelachtige streek aan de voet van de Sa de Montemuro en de Sa de Bigorre. Het sluit aan bij een berggebied met toppen tot 1300 m, de zgn. "Montanhas". Dit zijn de westelijke uitlopers van het Spaanse "Sistema Central" en het "Cordillera Cantabrica".

De meeste dorpen van de streek liggen tussen 500 en 900 m boven zeeniveau. Een van deze dorpen nl. Mézio, staat centraal voor het projekt. Hier bevinden zich de proefvelden. Een tiental km naar het zuiden ligt Castro Daire (450 m), dat van belang is als meet- en referentiepunt voor het onderzoek.

Kaart 1. : Noord-Portugal

Haalbaarheidsstudie voor kruidenteelt in een Europees regio-1 gebied. Projektplant : Pepermunt.

Deel 1. Eco-fysisch onderzoek.

Februari-maart 1993

4. Gebruik:

De gedroogde, rijpe zaden van *Plantago afra*, *Plantago indica* en *Plantago ovata* worden in de geneeskunde gebruikt.

De zaden van *Plantago afra* en *indica* worden verhandeld onder de naam van Spaanse of Franse *Psyllium*, terwijl deze van *P. ovata* gekend zijn als blonde *Psyllium*, *ispaghula* of Indische *Psyllium*zaden.

47. Brief aan Chirac

Balen, 28 – 12 – 1988 - A Monsieur Chirac, Maire de Paris - Pro info. Arc., Centre Pompidou, - Ministère de l'Agriculture - Bicentenaire -Mijn vraag aan Mr. Chirac om een stuk van 'cour Royale' om te vormen in 'potager'.

47. Letter to Chirac

Balen, 28 – 12 – 1988 - A Monsieur Chirac, Maire de Paris - Pro info. Arc., Centre Pompidou, - Ministère de l'Agriculture - Bicentenaire (To Monsieur Chirac, Mayor of Paris - Pro info. Arc., Pompidou Centre, - Ministry of Agriculture – Bicentennary). –My question to Mr. Chirac to make a portion of the 'cour Royale' (Royal court) into a 'potager' (vegetable garden).

47. Lettera a Chirac

Balen, 28 – 12 – 1988 – A Monsieur Chirac, Maire de Paris - Pro info. Arc., Centre Pompidou, - Ministère de l'Agriculture – Bicentenaire – La mia richiesta al sig. Chirac di trasformare una parte della cour Royale in potager, orto.

BALEN 28 12 1988 A Monsieur Chirac, Maire de Paris.
Monsieur le Maire. Pro Info: -Arc
-Centre Pompidou
-Ministère de l'Agriculture

Dans le cadre du bicentenaire, j'aimerais apporter une contribution à la série de manifestations qui, l'an prochain, enrichiront la Ville de Paris.

Dans l'esprit de mon travail (voir s.v.p. documentation jointe), j'aimerais transformer une pelouse d'environ 200 m² en "jardin populaire" (potager).

Déjà, depuis le milieu des années 60, j'emploie, comme base de projets, des produits de la nature, et avec Monsieur Geirlandt, j'ai apporté une contribution "naturelle" à l'exposition "Beelden in het Zuidpark" à Gand et au Parc Middelheim à Anvers en 1969, en tant que projet (non exécuté).

Plus pratiquement, je vois le déroulement comme suit: -ma préférence se porte sur le jardin-pelouse à l'intérieur de la Cour Royale. Le bord, planté de rosiers, serait laissé dans son état actuel.

-A l'aide du service des jardins et parcs de la Ville de Paris, j'enlèverais soigneusement la surface d'herbe (enrouler) et je la conserverais jusqu'au printemps 1990, après la fin de la période de gel.

-Avec la participation des services des jardins et parcs, je bêcherai la surface libérée à la pelle.

-Avec l'assistance d'un jardinier de la Ville de Paris, je diviserai le jardin en parterres, planterai les différentes légumes et entretiendrais le potager (semer, ratisser, arracher la mauvaise herbe etc.)

-Régulièrement je viendrais à Paris (deux fois par mois, par exemple) pour y travailler dans le jardin.

-Après l'hiver, soit après l'enlèvement de la doucette et les choux d'hiver, le service des parcs remettrait le jardin dans sa situation originale de pelouse.

-En dehors des frais de voyage et de séjour, je ne désire aucune indemnité pour ce travail.

-Un journal (comme joint) avec les données du projet serait publié par la Ville de Paris.

-Le potager serait ouvert au public (je pense surtout à l'aspect pédagogique pour les enfants) et montrerait clairement et naturellement les cycles de croissance et de récolte de notre nourriture quotidienne.

-L'aspect bicentenaire de ce projet serait, entre autres, qu'à côté des grands projets, il devrait y rester une place pour des projets à l'échelle du citoyen Français moyen. Le projet pourrait également faire allusion aux révolutionnaires qui, le 4 juillet 1789 ont pris d'assaut la Bastille et au sol du pays qu'est la France d'aujourd'hui et qui pourrait faire réfléchir les gens à ce qui leur est tellement important: un bout de terre qu'ils ont en propriété commune: une patrie. ...

Tout en espérant une réponse positive, je vous prie, Monsieur le Maire, de croire à mes sentiments très respectueux.

JEF Geys

49. Kempense Boeren

717

Op de boerderij van Roger Boonen krijgen de koeien het volgende menu - Mais- Gras- Bieten- Tarwe- Sojaschroot- Raapzaad- Mineralen: Calcium- Ijzer-Kobalt- en Melk. Na een tweejaar lange mars door de administratie zal de familie Boonen een mestverwerkingsinstallatie eind van dit jaar kunnen opstarten. Niet alleen zal het "mest" in drie fasen tot een supergeconcentreerd produkt worden gebracht maar er zal dankzij de restwarmte electriciteit voor ongeveer 1900 gezinnen als toevoeging zijn. Roger vroeg mij dit alles fotografies op te volgen.

49. "Kempense boeren"

717

The cows at Roger Boonen's farm receive the following menu: Corn - Grass - Beets - Wheat - Soya shoots - Rapeseed - Minerals: Calcium - Iron - Cobalt - and Milk. After a two-year-long sojourn through the administration process, the Boonen family is finally able to start on their master processing installation at the end of this year. Not only will 'manure' be made into a super concentrated product in three phases, but thanks to the excess warmth created, 1900 families will enjoy a supplementary supply. Roger asked me to follow all of this up photographically.

49. "Kempense boeren"

717

Nella fattoria di Roger Boonen le mucche ricevono il menù seguente: Mais - Erba - Bietole - Frumento - Buccie di semi di soja - Semi di rapa - Minerali: Calcio - Ferro - Cobalto - e Latte.

Dopo un iter burocratico di due anni la famiglia Boone potrà avviare un impianto di trasformazione del letame alla fine di quest'anno. Non solo lo "sterco" verrà trasformato in un superconcentrato attraverso un procedimento a tre fasi; inoltre il calore residuo fornirà l'elettricità per circa 1900 famiglie. Roger mi ha chiesto di documentare il tutto con un reportage fotografico.

IK STEM OP TIME VAN ROMPUT

50.

From: Dirk Snauwaert
Sent: Thursday 23 October 2008 12:16
To: Hans Maertens; Rik De Nolf
CC: Angélique Campens; jef geys; Dirk Snauwaert; Karl van den Broeck
Subject: edible newspaper

Dear Mr. Maertens,

This is a follow-up to our telephone conversation of last week in regard to the production of an 'edible' newspaper' within the framework of the artist Jef Geys' presentation in the Belgian pavilion at the 51st Venice Biennale of Art.

The artist Jef Geys has the idea of publishing a newspaper in a relatively large quantity, for distribution at the Venice Biennale. This newspaper is to adhere to the principles of 'Cradle to Cradle', developed by Michael Braungart and Michael McDonough. Among other things these principles consist of turning waste into food. Karl Van den Broeck devoted an article to this in Knack magazine last summer. We heard from Karl van den Broeck that Mr. De Nolf is also very interested in the process involved in achieving digestible print and would be very pleased to arrive at an 'edible Knack' or anyway an edible cover, for instance.

Our proposal would be to look at this together with you to determine whether we could produce Jef Geys' publication using one of Roularta's printing presses. And then you can be the first to produce one of your own publications following this process. We can speak about the appropriate manner of achieving this once we have solved the technical feasibility exercise. We've already made contact with Professor Braungart's research office in Venlo, Epeda, as well as others.

In our search for edible paper we still haven't come up with a solution, but according to Professor Braungart this cannot be a huge problem. Our proposal is to now meet together with Roularta to speak about how we can collaborate on such a project.

With kind regards,
Dirk Snauwaert

From: Hans Maertens
Date: 27 October 2008 09:46:08 GMT+01:00
To: Dirk Snauwaert; Rik De Nolf
Copy: Angélique Campens; jef geys; Karl van den Broeck
Subject: RE: edible newspaper

Dear Mr. Snauwaert,

We looked at your proposal in-house last Friday and have considered it together with our printers. As a publisher I find the idea enormously captivating and challenging. Still, we are running up against a great many practical difficulties.

Our machines are offset presses, which already have enough difficulty adjusting in terms of plates, ink, paper, moisture additives, rubber blankets, solvents, etc... Producing unknown products is always dangerous, as much for the machine as for the production process (quick production, high quality).

Moreover, our machines cannot possibly satisfy the HACCP (Hazard Analysis of Critical Control Points) requirements applicable in the food industry. To name but one problem: the lubricating oils that we employ are not suitable for use with foodstuffs. We will encounter unsolvable problems on that front.

In view of the above we cannot possibly take on your request and proposal. To produce an edible newspaper will for us (for now?) remain a bit of a dream. From our side, at this moment, it makes little sense to put more energy into this.

With kind regards,

Hans Maertens
Director, Dutch-language magazines,
Roularta Media Group

52. Jacobskruiskruid (Senecio Jacobea)

Terwijl ik door de lage Kempense bossen (Pijnven) naar de MS-kliniek van Overpelt rijd om Mia te bezoeken, valt het me op dat de wegekanten vol met Jacobskruiskruid staan. Dit kruid is op lange termijn (zelfs in gedroogde staat) dodelijk bij inname bij o.a. paarden. Ik waarschuw het Ministerie van landbouw die me doorverwijzen naar de provincie, dan de gemeente en tegen dan is het vlijtige kruid al in de bloei, vliegen de pluisjes over gans de Kempen en doet iedereen alsof er niets aan de hand is. Ga eens naar Senecio Jacobea op Google of zelfs Wikipedia en je zult wel zien wat er hier gaande is.

52. Ragwort (Senecio Jacobea)

Whilst I drive through the forests (Pijnven) of the lower Kempen to the MS clinic in Overpelt to visit Mia, I notice that the sides of the road are full of ragwort. This spice is deadly in the longterm (also in the dried state) if swallowed by horses, amongst others. I warn the Ministry of Agriculture, who refers me to the province, then the municipality and by then the assiduous spice is already flowering, the fuzz flying over the entire Kempen and everyone acts as if there is nothing wrong. Go once to Senecio Jacobea on Google or Wikipedia and you will see what is going on here.

52. Senecio di Giacomo (Senecio Jacobea)

Mentre attraverso i bassi boschi della Campine (Pijnven) per andare a visitare Mia, nella clinica di Overpelt specializzata in sclerosi multipla, noto che ai bordi della strada si trova una grande quantità di Senecio di Giacomo. Si tratta di un'erba mortale a lungo termine (anche essiccata), per esempio, per i cavalli. Avverto il Ministero dell'Agricoltura che mi rimanda all'amministrazione provinciale, poi al comune. E a quel punto, quell'erba rigogliosa sta già fiorendo, i suoi pelucchi volano sopra tutta la Campine e tutti fanno finta di nulla. Andate a cercare Senecio Jacobea su Google o Wikipedia, e vedrete che cosa sta succedendo.

Nieuw adres :
Vlaamse overheid
Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling
Ellipsgebouw
Koning Albert II - laan 35 (bus 42)
1030 Brussel
Tel : 02 / 552 73 74
GSM : 0473 / 83 70 61

Van: VAN GANSBEKE, Suzy
Verzonden: di 24/07/2007 14:40
Aan: VETTENBURG, Norbert
Onderwerp: FW: Vraag via website: technisch

Norbert,

Weet jij een praktisch antwoord op deze vraag? Dat het gevaarlijk voor paarden is, weet de vragensteller al, maar weet jij soms of gemeenten/provincies aan bestrijding of sensibilisering doen?

grtn

Suzy Van Gansbeke
Departement Landbouw en Visserij
Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling
Burgemeester Van Gansberghelaan 115A
9820 Merelbeke
tel 09 272 23 07
fax 09 272 23 01

---Oorspronkelijk bericht---
Van: DE PRAETER, An
Verzonden: dinsdag 24 juli 2007 9:52
Aan: VAN GANSBEKE, Suzy
Onderwerp: FW: Vraag via website: technisch

Dag Suzy,

Ik stel voor dat uzelf of Norbert Vettenburg dit bericht beantwoorden.
-> contact opnemen met de bevoegde dienst bij de gemeente Balen ?

Groeten,
An.

---Oorspronkelijk bericht---
Van: Van de Casseye, Hans
Verzonden: dinsdag 24 juli 2007 9:38
Aan: DE PRAETER, An ; VAN GANSBEKE, Suzy
Onderwerp: FW: Vraag via website: technisch

Wij ontvingen onderstaande vraag via de website van Landbouw en Visserij. Weet iemand van jullie hier een antwoord op, of kunnen jullie mij zeggen wie deze person het best kan verder helpen?

Vriendelijke groeten,

51. Hertog Jan-Michael Braungart en William McDonough

2003

In de goede 'restauranttijd' vroeg de baas van 'Hertog Jan' een ontwerp te maken (en uit te voeren) om zijn publiek van pottenkijkers te beschermen. In de goede traditie van 'wat is er in een naam' maak ik een collage van namen van grote chefs waar ook Maria Caers en Maria Schoofs tussen staan. De eerste was mijn moeder, de tweede een tante van Mia. Boven deze 'zee' van namen zweven de bedenkers en motoren van 'Cradle to Cradle': Michael Braungart en William McDonough. Als er een recept is om de boel weer recht te trekken dan zal het moeten gezocht worden in de kookboeken van die 2 grote chefs.

51. Duke Jan-Michael Braungart en William McDonough

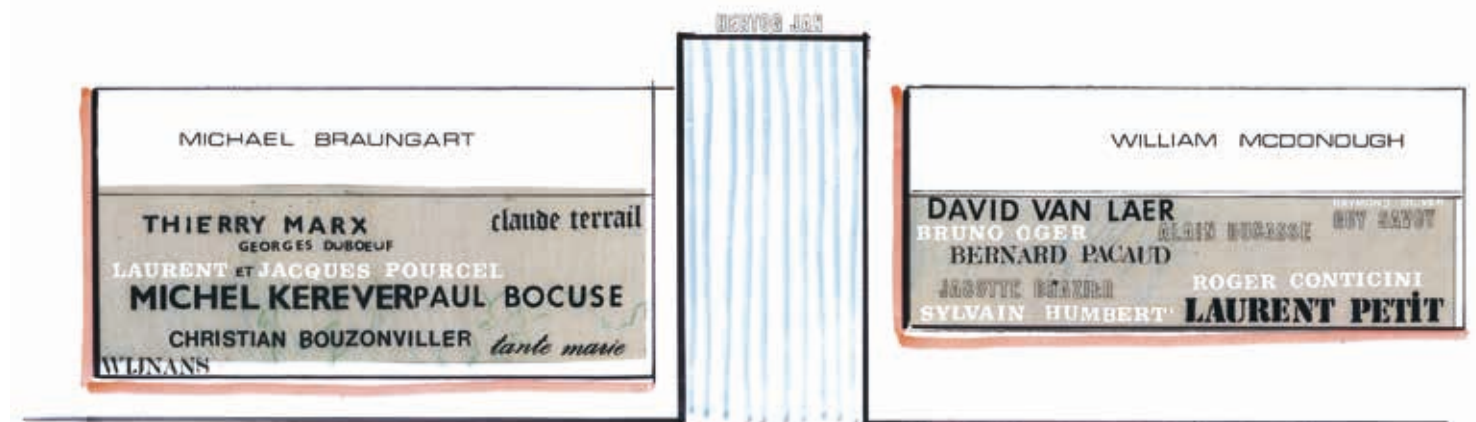
2003

In the good 'restaurant time' the boss of 'Hertog Jan' asked to make a design (and to produce it) to protect his prying public. In the good tradition of 'what's in a name' I make a collage of the names of the top chefs in which Maria Caers and Maria Schoofs are also included. The first was my mother, the second an aunt of Mia. Above this 'sea' of names float the thinkers and propelling forces of 'Cradle to Cradle': Michael Braungart and William McDonough. If there is a recipe to rectify the whole lot then it should be sought in the cookbooks of these two top chefs.

51. Ristorante Hertog Jan - Michael Braungart e William McDonough

2003

All'epoca d'oro del ristorante, il proprietario di Hertog Jan mi ha chiesto di fare (e realizzare) un progetto per proteggere il suo pubblico dai ficcanaso. Nella buona tradizione di "che cosa c'è in un nome?" creo un collage di nomi di grandi chef, fra cui Maria Caers e Maria Schoofs. La prima era mia madre, la seconda una zia di Mia. Sopra questo "mare" di nomi si trovano gli ideatori e i promotori di Cradle to Cradle: Michael Braungart e William McDonough. Se esiste una ricetta per rimettere tutto a posto, la si dovrà cercare nei libri di cucina di questi due grandi chef.

New York

Villeurbanne

Moskou

Brussel

Il bollettino va inteso come un manuale d'uso, una guida al padiglione negli idillici giardini pubblici situati in un arcipelago di isole sul quale si erge una città che una volta era una tra le più densamente popolate e più cosmopolite dell'inizio dell'era moderna.

Questa città, Venezia, è stata per molto tempo il simbolo di una forma organica di urbanizzazione, che non è stata pianificata secondo principi razionali, ma come un tessuto che si è sviluppato in forme estrose adattandosi alla geografia di un terreno.

Il piano organico tiene conto del terreno e delle proprietà dell'ambiente, anziché imporre principi e sfruttare un terreno per farne un territorio. Questa città è stata per molto tempo la porta aperta sull'Europa per il traffico intenso di merci e persone. Venezia costituiva anche l'esempio della libertà della repubblica borghese ed era per molto tempo l'unica alternativa di governo da contrapporre alle monarchie assolutistiche che regnarono fino al secolo scorso. Una città storicamente organica come Venezia è dunque un simbolo per un'alternativa all'organizzazione imposta, pianificata e razionale delle società ed un possibile modello alternativo per l'organizzazione di una metropoli, una condizione che diventa sempre di più la prospettiva del futuro, a livello planetario.

Non è comunque un riferimento al conflitto estetico tra la forma rettilinea, razionale dell'urbanizzazione e quella dell'accidentale e tessutale archipelago che riecheggia in modo dimostrativo in Quadra Medicinale nella tensione tra il reticolo nitido e severo sulla carta geografica e la forma capricciosa delle piante e dei panorami. Jef Geys non si è mai veramente interessato a simboli o metafore ed anche adesso le piante non sono forme astratte e segni poetici con valore di sostituzione per un contenuto poetico o ecologico.

Perché cresce una pianta in un determinato luogo della città, apparentemente per caso, dato che la scelta di immettere radici non è così evidente come in un ambiente rurale o in piena natura? Non parliamo di piante coltivate in giardini, aiuole o parchi che in modo ordinato delimitano e abbelliscono il territorio urbano. Con questo progetto Jef Geys vuole richiamare l'attenzione sul luogo dove crescono le cosiddette "erbacce", vegetazione inutile, elemento selvaggio che non desta nessun interesse perché non ha valore produttivo.

Dato che è strutturato come un manuale d'uso con valore universale, il progetto è trasferibile dovunque. Venezia e il suo bizzarro parco con i padiglioni nazionali è una cassa di risonanza e una piattaforma ideali perché evidenzia in modo stridente e contrastante le contraddizioni nelle opzioni tra visioni contemporanee.

Mentre continua imperterrita a costruire con caparbia una sua variante propria delle metodiche interdisciplinari di investigazione e di conoscenza, Jef Geys accetta di partecipare alla Biennale di Venezia per dimostrare il suo approccio pragmatico-estetico. Dagli anni 50 Geys introduce tanto nel suo modo di lavorare quanto nei soggetti e le tematiche, oltre a campi d'interesse artistici ed estetici, anche dati e metodi provenienti da altre discipline delle scienze sociali come sociologia, psicologia, biologia, urbanismo... Dal suo approccio e il suo atteggiamento traspare uno scetticismo permanente di fronte alle ortodossie nelle rappresentazioni della conoscenza e dell'esperienza, come pure una grande diffidenza verso le immagini, le informazioni e la loro manipolabilità.

L'intenzione di stampare tutti i suoi progetti precedenti interrelati e Quadra Medicinale in un giornale commestibile, costituisce un passo ulteriore. L'aspirazione di trovare metodi di apprendimento per l'autosviluppo trova in questa idea una traduzione letterale del desiderio umano di ottenere una 'comprensione profonda' di qualcosa; questo desiderio può tradursi nella volontà di 'assorbire', di assimilare una materia, di inghiottire effettivamente idee complesse a livello cellulare.

Quadra Medicinale è una dimostrazione dello statuto di una sfilza di cose e di significati, e potrebbe essere un manuale d'uso sul modo di comportarsi con proprietà sconosciute e denegate, che secondo le indicazioni di Geys possono dare ai senzاتetto la possibilità di farsi proprio un trattamento medico di base.

Dirk Snauwaert

Si prenda come punto di partenza il terroir, termine caro agli enologi: là dove tutto ha potuto avere luogo o, meglio ancora, dove tutto ha avuto luogo. Qualcosa di più ampio di un biotopo: bio, natura, verde e tutto ciò che vi gira, vola e succhia intorno, è così banale e trito, ed è già stato sviscerato da persone all'apparenza oneste che si sentono "coinvolte" e amici truffatori che vogliono guadagnare denaro facendo venire dei sensi di colpa e poi sfruttandoli. Tutto ciò rende difficilissimo e, forse, addirittura pericoloso o "controproducente" occuparsene.

Ma poiché in un modo del tutto particolare mi sento attratto da cose e situazioni quotidiane banali e tristi, qui a Venezia presento un riepilogo di quello che è il mio cammino fatale dal 1934.

Inizia a Leopoldsborg, con le passeggiate intorno alle "quadrae di Leopoldo II" dell'accampamento militare e di quelle specie di baracche civili attigue. Nel Kempens Informatieblad, il mio bollettino personale, cercherò di offrire un quadro generale degli elementi che, a mio parere, hanno a che fare con la Quadra Medicinale, fra cui i quadri che raffigurano i "sacchi di semi" con la denominazione neerlandese e latina come didascalie, insieme all'anno: la rappresentazione di un sogno sempre diverso da quello che ci vogliono far credere.

Parlo della cartina che si trova nel mio libro da colorare per adulti in cui metto la Gran Bretagna sotto il Vietnam. Della trasformazione in un negozio di pane e verdura della prima Galleria che ad Anversa mi ha chiesto di esporre. Del ciclo di semina e raccolta nel mio giardino a Balen, e del viaggio in giro per il Belgio per mostrare il paesaggio ai miei cavoli (in una zolla di terra avvolta in plastica) sul sedile posteriore della mia 2CV. Parlo dei cavoletti di Bruxelles che dopo quel giro ho piantato nelle discariche e che nessuno ha osato raccogliere. Del permesso che ho chiesto per arare e seminare in parte il parco Middelheim di Anversa. Della lettera a Chirac per trasformare una pelouse, un prato, di un parco di Parigi in un jardin potager, un orto. Delle quadrae di Middelheim in cui con piante secche, corporate images e figure erotiche classiche ho creato un'altra immagine di giardini di sculture coltivati. Della ricerca di uno studente olandese per donare ai senzاتetto case pieghevoli di cartone e della domanda a risposta multipla: che cos'è una casa? Della mimetizzazione di New York, dove in un quadrato con blocchi in rilievo, coperto da una rete mimetica di colori, elaboro gli elementi "in modo organico", e del progetto di Riem (Monaco di Baviera) dove voglio elaborare su grande formato la cartina da colorare per trasformarla in völkergarten, giardino dei popoli. Del dipingere di nero la mia casa, se i miei vicini vogliono che gli alberi antichi situati sul confine vengano abbattuti. Dei giardini galleggianti che l'azienda Jansen-Baeck di Balen vuole progettare per me. Del progetto Cradle to cradle di Braungart e McDonough, che qualche anno fa ho spacciato per supercuochi quando sono state trasformate la facciata e le finestre esterne del ristorante Hertog Jan. Parlo di Michael Braungart, che ora vuole collaborare per scoprire se si possono produrre carta e, sicuramente, inchiostri "commestibili". L'obiettivo è stampare un "giornale mangia e digerisci", in cui i senzاتetto possono trovare immagini e ricette, dove le "piante della strada" si trovano nella loro quadra. La pressione sulle persone del progetto Cradle to cradle è così immensa, a causa di coloro che hanno sempre Al Gore in bocca senza mai combinare nulla, che quando vedo quelle "zecche satellitari" che si occuperanno di Cradle to cradle temo il peggio.

Da qualche anno sto chiedendo ad alcune persone di tracciare sulla cartina di una grande città un quadrato di circa 1-2 chilometri, con al centro il luogo in cui abitano o lavorano. All'interno di quel quadrato devono cercare 12 piante che crescono "veramente" per strada (le cosiddette "erbacce selvatiche").

Fotografare la pianta, raccoglierla, essicarla, incollarla, aggiungere le informazioni necessarie, la famiglia e così via, e cosa importante: che cosa può, per esempio, masticare un senzاتetto che ha mal di denti per alleviare il dolore, eventualmente per guarire?

Vi sono 4 luoghi per iniziare: Villeurbanne, New York, Mosca, Bruxelles.

Naturalmente ora tutti mi dicono che le piante che si trovano in città sono già state fotografate, che sono state fatte addirittura delle cartoline, che già nell'XI secolo i monaci benedettini coltivavano piante officinali nel Giardino Dei Semplici o Giardini Dei Simplici (non conosco il nome esatto). "Naturalmente so che sono stati fatti dei quadretti incredibili con un mazzo di asparagi come soggetto"